

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

27 Haziran 2012 Çarşamba

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

27 Haziran 2012 Çarşamba

---0---

K O N U

	<u>Sayfa</u>
Üstün yetenekli ve engelli çocuklar hakkında	1:34

İ Ç İ N D E K İ L E R

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:34
Tülay SELAMOĞLU (Ankara)	1, 2, 25:26
Temel COŞKUN (Yalova)	3, 26:28
Hülya GÜVEN (İzmir)	4:5
Şirin ÜNAL (İstanbul)	5
Dilek YÜKSEL (Tokat)	5:8, 28:29
Milli Eğitim Bakanlığı Temsilcisi	7, 11
Ahmet Duran BULUT (Balıkesir)	8:11, 29:30
Hüseyin BÜRGE (İstanbul)	11:16
Gönül BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin)	16:18, 30:31
Yüksel ÖZDEN (Muğla)	18:20, 33
Çiğdem Münevver ÖKTEN (Mersin)	21:22, 31:33

Açılma Saati: 15.35
Kapanma Saati: 16.40

27 Haziran 2012 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati:15.35

BAŞKAN: Halide İNCEKARA (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Yüksel ÖZDEN (Muğla)

SÖZCÜ: Çiğdem M ünewver ÖKTEN (Mersin)

KÂTİP: Temel COŞKUN (Yalova)

----- 0 -----

BAŞKAN – Arkadaşlar, yeter sayımız vardır, toplantıyı açıyorum.

Bugün 20'nci toplantımız, epey toplanmışız. İyi bir süreç geçti, verimli bir süreçti.

Şimdi Talim Terbiye Kurulundan geliyoruz Yüksel Bey'le, sabah onlara da böyle gecikmeli gittim. Biliyorsunuz, 4+4+4 çalışıyorlar içeriği, bu konuşmalarımız, toplantılarımız, toplantılarımızın sonucu bu 4+4+4 için nasıl yansıdı, yansıtılıyor?

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Girmiş mi?

BAŞKAN – Girmiş.

Yani çok yüzümüz gülererek çıktık. Tabii ki üzerinde çalışacağımız şeyler var, paylaşacağız yine de inşallah, daha neler olabilir diye, akşam da Yüksek Öğretim Kurumundan arkadaşlarla görüştük, orada neler var diye.

Bir kere her şeyden önemlisi, TÜBİTAK ile Millî Eğitimin iyi bir iş birliğiyle, konu başlığıyla çalışmaya başlamış olmaları bizim için çok çok önemli bir şey, o bizi çok mutlu etti. Resmen çalışıyorlar yani, oturup bu konuyla...

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Bugüne kadar olmayan bir şey.

BAŞKAN – Tabii canım.

Ben gelirken Yüksel Hocama da dedim, kendinizle, yani Komisyonun her üyesi kendisiyle ne kadar övünse azdır. Gerçekten iyi şeyler oluyor. Bunları başardığımız zaman Allah'ın izniyle... Nedir bu başarı dediğimiz şey? Düşünüyoruz, konuşuyoruz, çalışıyoruz, etkiliyoruz ve harekete geçiriyoruz. En zor şey Ankara'da, bütün kurumları paralel birbiriyle harekete geçirebilme. Zaten bu olmadığı için, yani herkes her şeyi biliyor, ama bir hareket olamıyor, yani biri kalkıyor biri iniyor.

Şimdi, TÜBİTAK ile Millî Eğitimin oturup, bunun üzerinde baş başa verip çalışması çok hoş bir şey, yani çok güzel bir şey, onun için şimdi de paylaşacağız.

Bugün özellikle bir araya gelmemizin nedeni, biz arkadaşlarla, uzman arkadaşlarla bir araya gelip birkaç kere uzun süreli şey yapıyoruz, yani hem raporun akışıyla ilgili içine neler koyabiliriz diye, bugün de sizlerin raporda olmasını istediğiniz, hassasiyetle durduğunuz düşüncelerinizi, yani hepiniz en az buraya gelen uzmanlar kadar konulara hâkim, yaşadıklarımız, gördüklerimiz var, onları kâğıda, kaleme, kayıtlara düşelim istedik.

Hoş geldiniz, sefa geldiniz.

Ben ara sıra sadece sorularla belki biraz yönlendireceğim, onun dışında, arkadaşlar, raporun içindekiler ve diğer kısımlarını ekrana yansıtalım.

Evet, nereden başlayalım?

Tülay Hanım sizden başlayalım.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Sizin de biraz önce söylediğiniz gibi, kurumların hepsinin içerisinde ilgili bölümlerin var olduğunu gördük ama çalışmaların ortak olmaması, hedef çizilmemesi, hedefe yönelik de program yapılmamasının asıl sorun olduğunu fark ettik, yani herkes bir şeylerin farkında, bir şeyler yapmak istiyor ama zayıf kalıyor.

Özellikle bu rapor hazırlanırken, raporda örnekleme, yani genel rapor hazırlamalarında “Diğer ülkelerdeki uygulamalar” şeklinde de bölümler olur. Bizim bunlarla ilgili bilgileri tam alamadığımızı düşündüm, yani ne nedir? Bu tür bilgileri de alabilirsek diğer ülkelerdeki farklı uygulamalarla ilgili, net bilgiler alamadık, rapora bunun da dâhil edilmesi...

BAŞKAN – Bütün bu işle görevli yurt dışındaki...

Mücahit Bey, Komisyonumuz bu konuda tatmin olmamış, yurt dışındaki yapılan uygulamalarla ilgili, bunu nasıl paylaşmayı düşünüyorsunuz?

MÜCAHİT COŞKUN (Komisyon Uzmanı) – Bunlarla ilgili, akademik çalışma yapanlar içerisinde konuk olarak davet edeceğimiz pek kimse olmadığı için, onlarla ilgi yapamadık...

BAŞKAN – Hayır, hayır, gerek yok zaten.

Siz bize dünyada bu konudaki en iyi uygulamaları olan ülkelerin çalışma modelleriyle ilgisi, bunları bize maille, bütün arkadaşlarımıza lütfen gönderin çalışıp üzerinde.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Mesela Güney Kore demişlerdi, Kanada demişlerdi.

MÜCAHİT COŞKUN (Komisyon Uzmanı) – Bilgilendireyim, tamam.

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Büyükelçilerden bir şey istemedik değil mi?

BAŞKAN – Büyükelçilerden, yani konuşmuşuk, onun üzerine de sorduk, ama şeyleri yok konuyla ilgili, ancak “Bize yazarsanız, biz çalışmaya başlarız.” diyorlar, konuya vâkif olmayan birinin de çalışmaya başlaması çok şey değil, Bakanlığın kendi içinde ancak bu işi merak etmiş, bir kişi olması lazım, siz o zaman bizi şey yapın...

Tamam mı Mücahit Bey? Sen onu bize modelleri, uygulamaları şey yapiver, kim ne yapıyor... Var zaten, yani alıp bir taraftan bir tarafa...

MÜCAHİT COŞKUN (Komisyon Uzmanı) – Tamam efendim.

Ben literatürde olanları, var olanları toparlayıp gönderirim. Şu anda üzerinde çalışılıyor, çevirisi yapılıyor ama en azından var olanları göndermiş oluruz.

BAŞKAN – Haklısınız, bu büyük bir eksiklik, bu eksikliği, maalesef, ne Bakanlık ne uzman arkadaşlarımız tamamlayamadılar.

Buyurun Tülay Hanım.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yani hiç kimseden, hiçbir kurumdan böyle bir bilgi gelmedi bize. Özellikle modelleri gördükten sonra da yani böyle bir raporda modellerin olması, Türkiye'ye uygun bir modele ve daha doğrusu kanuni süreci belirlemede herhalde yön gösterici olur, daha rahat olur diye düşünüyoruz.

Onun dışında, kurumlardan geldiğinde, bu konuda, hatta bir seferinde söylemişim, hiçbir şey yapılmaması, yapılıyor gibi görünmesi üzmüştü bizi.

BAŞKAN – Bu tespitlerinizi yapıyorsunuz şimdi.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Evet.

Bundan sonraki süreçte, bu gelen kurumlarda -yani tespitler olarak söyleyeyim- TÜBİTAK, YÖK ve Millî Eğitimin organizasyonu, çünkü alanları değişik olacak. Nedir? TÜBİTAK'ın tanımlama modelleri oluşturması gerekiyor, YÖK'ün eğiticileri yetiştirmesi gerekiyor, Millî Eğitim de bunun uygulamasını, koordinasyonunu sağlayacak kurum olarak görünüyor, ama bu Araştırma Komisyonu ile ilgili kurumlar bu işi fark ettiler, farkındalıkları arttı. Biraz önce söylediğiniz gibi, TÜBİTAK ve MEB'in işbirliği, birlikte çalışmaya başlaması bunun göstergesi. Bundan sonrası hızlı gelişecek diye düşünüyoruz.

Raporlamada Türkiye'nin örnek uygulamaları gibi görünen bu uygulamaların yetersiz olduğu çıkacak zaten.

BAŞKAN – Önerileri alayım.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Mutlaka mevcut uygulamaların tamamından, yani uygulama olmadığı için vazgeçilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Raporla ilgili önerileri mi?

BAŞKAN – Evet.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Raporla ilgili tarihe de yazılacak, yani eğer sıralamaya baktığımızda, konunun, bu Araştırma Komisyonunun amacı öncelikle belirlenecek, amaçtan sonra tarihe, Türkiye'deki uygulamalar, dünya uygulamaları şeklinde mutlaka metnin ilk giriş bölümüne yazılacak. Sonra kurumlardaki ilgili müdürlüklerin ya da kurumların uygulamaları, ama bu konudaki yetersizlikler de tespit olarak altına yazılacak diye düşünüyorum. Sonra kurumlarla ilgili model çalışmasını Araştırma Komisyonu yapmaz herhâlde, yani koordinasyonla ilgili, ama tespitlerini, sonuçta eksiklikler üzerinden hızlandıracak bir modellemeyi önereceğini düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Bitti mi? Peki.

Hocam, buyurun.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Hayırlı ve çok önemli bir çalışmayı sayenizde başlattık ve sonuna doğru geliyoruz.

BAŞKAN – Estağfurullah, hep birlikte.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Tabii, ben “Örnek mi alacağız veya örnek mi olacağız?” diye bir soru soruyorum kendi kendime ve kanaatim de örnek bir çalışmayı ortaya koymamız, kendi ülkemizin koşullarına göre.

Tabii az önce söylendi, diğer ülkelerdeki durum ne, bunu çok fark edemedik veya hissedemedik, sonucu olan raporları almadık ama şimdi, Hocam, herhalde o çalışmayı gösterecek bize, ama yeniden Amerika’yı keşfetmeye de gerek yok, yani bir şeyi biz tespit ettik, bir boşluğu yakaladık, bulduk, tespit ettik. Önemli olan bunun içeriğini nasıl dolduracağız konusunda...

Geçen hafta, Sayın Başkanım, Yalova’da bir aile beni buldu, ısrarla araya araya. Ben de zannettim iş arayacak, çocuğuna iş aramak için beni arıyor. Tam tersi, bu Komisyonun çalışmalarını duymuş ve diyor ki: “Biz, işte -affedersiniz- deli olarak kabul ettiğimiz, yani aklımdan zoru var olarak kabul ettiğimiz çocuğumun, sizlerin bu çalışmasından sonra -medyadan da duymuş- üstün zekâlı olduğunu fark ettim ve daha sonra, ben taktiğimi değiştirdim ve çocuğumla iletişim kurmaya başladım.” Yani nelere sebep oluyoruz? Bunu ifade etmek için bu örneği veriyorum.

BAŞKAN – Tabii, bir can kurtuldu.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Onun için, bizim bu çalışmalarımız, bu anlamda çok önemli.

Yalnız şunları hep yaşadık Sayın Başkanım, biz dinlediğimiz hocalardan çelişkili fikirler, görüşler, kanaatler aldık. Şimdi, bunları, raporda toparlayacağımız süreçte herhalde doğru tespiti yapmak bize kalıyor, bunun siz de çoğu zaman farkında oldunuz, bazı dolu dolu görüşmeler, konuşmalar geçerken bazılarında da bunları dinledik ama neticede hepsinden de tabii ki faydalandık. Kurumlar uyarılmış oldu, bu çok önemli, az önce siz de örnek olarak verdiniz.

Benim öneri olarak, bütün okulların üstün zekâlı, üstün yetenekli çocuklara kapısının bir bölümü açık olmalı. Yani bunu nasıl yaparsak, sınıf olarak mı? İşte, aile olarak, tabii, ben ona da çok taraf değilim, ayrı ayrı olmasına ama, her okulun içerisinde bu değerlendirmeyi yapacak bir adımın, inşallah, bizim bu çalışmamızdan sonra atılması gerektiği kanaatini düşünüyorum ve bu çalışmayı biraz daha büyük şehirlerden -belki medyada vesaire işlendi ama- Anadolu’ya nasıl girebiliriz, köylere kadar. Yani oralarda bir zayıf ayak var. Okutma zorluğu çeken ailelerin, çocuğunun bu meziyetlerini ortaya çıkaracak ne maddi güce belki de ne de farklı imkânlarla sahip olmadığı gibi bende bir kanaat var, onu biraz daha desteklemek veya biraz daha destek vermek anlamında bir şeyler yapmak gerekir diye düşünüyorum. Benim şu anda söyleyeceklerim bu.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Bitirdim, bir daha dönelim aksi takdirde çok şey karışıyor.

Temel Bey, ben, bir iki şeyi, hem sonraki arkadaşlara da ufuk açısından söyleyeyim. Ben biraz sonra bir program, Millî Eğitim Bakanlığının açıkladığı bir programı sizlerle paylaşacağım. Onu, Talim Terbiyenin şu açıkladığı şeyi paylaşalım, saatleri.

Şimdi, ilk dört yılda çocuğa değmemek ama dört yıl bir süzgeçten geçirdikten sonra alan ayrışmalarını yaptırmak. Bu arada öğretmen tavsiyesini çok önemseydiğimiz için, farkındalığı aileden çok öğretmen üzerinde ayırtırmayı ve öğretmenlerde yoğun bir eğitime girmeyi planlıyor şimdi Millî Eğitim. Bir de içerik olarak şuna karışmayı düşünmüyor bu... Tabii, eleştirilerinizi alacağım ben, yani bunu paylaşıyorum, eleştirilerinizi alacağım ki ona göre değişebilir fikirler.

Neyi yapacağına karışmak istemiyor rapor yani detayları, Millî Eğitim birkaç model geliştiresin, hangi zenginliği, mesela öğretmen yoğunluğu zenginliği fazlaysa orada öyle bir model kullansın, mekân genişliği varsa başka bir modeli kullansın. Yani elindeki kuvvetli tarafı neyse, ama bunun neyi kullanacağını, öğretmenin inisiyatifine çok bırakmadan -bugün konuştuğumuz konu, işte, şeyde- Talim Terbiyenin vermesi. “Eğer çok sınıfın varsa destek odalarının sayısını artırır.” diyecek. “Daha kalabalık öğretmenin varsa derse girmeyen, o zaman şöyle metodu kullan.” diye bir modelin içeriğini yazmasını şeye öneriyoruz biz. Çok ta işin içine karışmasını, Komisyon da onların, neyi nasıl yapacağına karışmasını, ama esas bulamadığımız, neyi kimin yapacağı? Muhatabı yok konunun, yani Millî Eğitim Bakanlığının içinde konunun muhatabı yok. Ortaöğretim mi, efendim özel eğitim mi? Birinin yaptığı yani herkes konuyla ilgili...

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Ama sorumlusu yok.

BAŞKAN – Evet, sorumlusu yok, yetkilisi yok. Yani sokağa çıktığımda, aynı sizin gibi İzmir’den -evvelsi gün arkadaşlara dinlettim- 149, 150... Her türlü yeteneği var çocuğun, benim Millî Eğitim Bakanlığında muhatabım yok. Bunu “hadi” dediğimde, “Verin telefonunu, ben çocukla ilgilenirim.” diyecek Millî Eğitim Bakanlığında muhatap yok. Ya “Öğretmen yetersiz.” diyor, ya “Müdür yetersiz.” diyor. Tamam, yetersiz yeteneksiz ama, birinin de bir yerden başlaması lazım bu işe yani nihayetinde, yanlış, ama yok. Rapor onu bulmaya çalışıyor şimdi kurumlara giderken, “Bir muhatap arıyoruz kardeşim burada.” diye.

Şeyi çok önemsiyorum “Örnek mi alacağız, örnek mi olacağız?” Şimdi, dünyaları, bilgi açısından irdeleyebiliriz ama her coğrafyanın, her ülkenin rejiminden tutun da nüfus yapısı, karakter yapısına göre birbirine benzemeyen bir sürü çeşit var, yani ille onlardan biri burada olabilir diye bir şey yok, nüfus yoğunluğunuz benzemiyor, etnik yoğunluğunuz benzemiyor, coğrafi yoğunluğunuz benzemiyor. Bir kere demokratik bir ülkeyiz, kimsenin çocuğunu gasb edemeyiz, “İlle bunu yaptırıcaksın.” demeyiz, rejiminiz uymuyor. O zaman burası bir şeyi dert edinecek Türkiye, dert ettiğini de kendi metoduyla götürmeye çalışacağını düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

Hocam buyurun.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Teşekkür ederim.

Gerçekten yoğun ve dolu dolu bir süreç geçirdik ve bilmediğimiz birçok şeyi de bu arada görmüş olduk, hatta aklımızın ucundan geçmeyecek durumlarla da karşılaştık ama güzel şeyler de gördük bu süreçte, bunun için size teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Biz size teşekkür ediyoruz.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Şimdi, tabii ki yurt dışı uygulamalarla bir karşılaştırma yapmak için, yurt dışı uygulamalarımız eksik. Yani bunu da görmemiz lazım, hatta her topluma göre nasıl bir uygulama yapmış, Amerika nasıl yapmış, Kanada nasıl yapmış? İyi örnekler, bu bir miktar yol gösterici olacaktır, yani tamamen kopya etmek değil.

Bir de üç ana öge var gördüğüm kadarıyla, bu üstün zekâlı çocukların saptanmasından, işte, eğitimiinden ve daha sonraki iş alanlarına kadar, ama bu süreci destekleyecek öğretmen açığının olduğunu da gördük bu arada. Demek ki mutlaka bu çocukları destekleyecek öğretmenleri de yetiştirmek lazım, ama bunun da bir haftalık kurslar şeklinde olmaması gerekiyor. Genellikle, işte, pratisyen hekimlere bir hafta eğitim verip de aile hekimi denildiği gibi olmaması lazım. Gerçekten üstün zekâlı çocukları nasıl eğitecekleri konusunda, hem psikolojik destek verme ve birçok yönden dolu dolu bir eğitim almaları gerekiyor.

BAŞKAN – Ne öneriyorsunuz Hocam orada?

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Yani şimdi, yaz dönemleri boş geçiyor genellikle öğretmenlerin, tabii ki yeni programda yeni öğretmenlerin yetişmesi için eğitim programlarının içine konulması lazım bunların, ama onun dışında, yani en az bir aylık, bu bir senede de değil belki, üst üste birkaç senede, duruma göre sürebilecek, birer aylık kurslar şeklinde olabilir, yani her sene bir ay alınabilir.

BAŞKAN – Sadece öğrenmek için soruyorum, girelim şeye diye. Bir öğretmen kendi rahatını bozup niçin böyle bir eğitime katılsın? Motivasyonu ne olmalı bunun?

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Teşvikler olabilir.

BAŞKAN – Nasıl mesela?

Ha, şimdi ille cevap vermek durumunda değilsiniz, hani ben sadece düşünce açmak... Hep bunu irdeledik. Yani öğretmenin motivasyonu ne olmalı ki hafta sonu çocukla kalmayı tercih etsin, gidip evinde yatmak varken? Öğretmenin motivasyonu ne olmalı ki...

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Öğretim üyesi olarak benim motivasyonum belli, yurt dışına bir kongreye götürdükleri zaman, bu benim için bir motivasyon kabul edilebiliyordu, ama öğretmenler ne ister, onu öğrenmemiz lazım.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Para ister.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Para ister, doğru.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Mevcut eğitim sistemimizdeki öğretmenlerin üstün yetenekli çocukları geliştirecek bir şeyi yok.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Ama bir seçim yapılabilir, vardır yine, bu işe hevesli...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yani onlar öğretmen olmayacak, onlar ön açıcı olacak, yani yol gösterici olacak.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Evet, yol gösterici olacak.

BAŞKAN – “Motivasyonu ne olmalı? Niye adam hafta sonu kalsın?” diye bunu düşünmemiz lazım, ama bir motivasyon ögesi olmazsa, çünkü bizim Komisyon sırasında öğretmenlere çok yüklendik, ama bu yüklenmede biraz da haksızlık ettik, lebi derya, durmadan bütün vakitlerini çocuklarla geçiren... Yani nihayetinde bir iş yapıyor mesaisi belli, saati belli işi bitince de gidecek. Biz

kimseden istemediğimiz performansı bu öğretmenlerden istiyoruz. Anne de olsun, baba da olsun, doktor da olsun, hemşire de olsun, hafta sonu da kalsın, yok böyle bir şey yani işin realitesine geldiğimiz zaman.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Tabii bir motivasyon, bir destek gerekiyor.

BAŞKAN – Evet bir motivasyon lazım.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Bir de seçim için, tabii, 70'li yılların ölçekleri kullanılıyor bunun mutlaka gözden geçirilip, güncellenmesi lazım. Bu, bizim ülke koşullarına göre de adapte edilebilir veyahut şu anda kullanılan yurt dışında nasıl bir ölçek, onunla da bir kıyaslamasının yapılması gerekiyor. Şu anda bilgisayar çağında yaşarken, gerçekten, yani çok üstün zekâlı çocuklar var, bilgisayarda her türlü program bile yapabilen ilkokul çocukları var, ilkokul çağındaki çocuklar var. Yani buna göre bir seçim gayet tabii yapılabilir ve bir ölçek geliştirilmeli diye düşünüyorum.

Aslında bu süreç içinde gördüğümüz şeylerden birisi de eğitimin, hani, geriye doğru gitmiş olması ve bir yorgunluk oluşmuş gördüğüm kadarıyla, belki de bu çok yüklenmenin, hem öğretmenlere hem öğrencilere yüklenmenin bir sonucu olabilir.

Tabii, bizim bu şeyde, tarihten başlayarak, ülkemizdeki uygulamaların, bunun doğruları -mutlaka içinde doğrular da vardır- yanlışları ve bunu yurt dışında kıyaslamalarla birlikte, bizim ülke koşullarına uyabilen bir örnek sunabiliriz diye düşünüyorum. Tabii, bunda, hem çocukların motivasyonu söz konusu, desteklemek -sizin söylediğiniz gibi- hem de öğretmenlerin.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz Hocam.

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Sayın Başkanım, ilk günkü söylediğiniz gibi, dünyanın 10 büyük ekonomisindeki uygulamaları görmeden raporumuzun bence son hâlini vermeyelim diyorum, çünkü umarım dişe dokunur bir şeyler buluruz oralarda.

Üstün yetenekli çocukların keşfi ve eğitim sorumluluğunu Millî Eğitim Bakanlığına verdim, Millî Eğitim Bakanlığı mademki tüm eğitim faaliyetlerinden sorumlu. Bunun için, Millî Eğitim Bakanlığı içerisinde bir özel yapılanma oluşturalım. İstihdam konusu ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının sorumluluğunda olsun. Bu gerekli koordineleri, YÖK'le, TÜBİTAK'la, ilgililerle, kiminle yaparsa yapsın şeklinde böyle...

BAŞKAN – Nasıl? Demesi kolay, nasıl?

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Efendim, gerekirse kanun maddesi yazacağız.

BAŞKAN – Zaten vekil yapacak. Bakanlığı da mı yasayla diyorsun?

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Tabii yasayla yani mutlaka yasayla tanımlamamız lazım yoksa ortada kalır gene. Görev ve sorumlulukları yasayla vermemiz lazım ki, ona göre de bir teşkilat yapısı oluşturmamız lazım. O teşkilatın içine konacak insanların eğitim programı dâhil öğretmenlerin bir özel eğitimden geçmesi gerekiyorsa onları da yapmamız lazım ki, ortaya tekemmül etmiş bir çalışma çıksın yoksa havada kalır.

Şimdilik ana hatları bu.

BAŞKAN – İstihdamı nasıl yapacak mesela?

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Millî Eğitim Bakanlığının tabii bir etik sorumluluğu var ama o üniversiteyi veya okulları bitirdikten sonra çocuğu tek tek takip edip de şey yapmıyor yani bunlar bir şekilde sistemin içerisinde belirgin hâle gelecekler yani takip ediliyor olacaklar. Bu bilgi Millî Eğitim Bakanlığından öbür bakanlığa geçer, bunlardan, bakanlık... Tabii isteğe dayalı, zorla da yapamayız, kimisi kendi işinde çalışacak da olabilir üstün yeteneklilerin, onu serbest bırakıp, devlette veya özel sektörde yardım talep edenlere de koordinatör olarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığımız el atar, bilgilerini belli bir yerde tutar.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Eğitici bile olabilirler aslında, üstün zekâlıları eğitebilirler veyahut da yönlendirebilirler.

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Olabilir tabii, eğitici olabilir, her şey olabilir. İçlerinden 2050'nin komutanlarını yetiştirebiliriz yani Türkiye'nin ihtiyacı çok.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Dilek Hanım, buyurun.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Başkanım, ben de hepimizi selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum. Tabii, benim ikinci dönem milletvekilliğim ama milletvekilliğimden en büyük zevki sanıyorum bu komisyon çalışmalarıyla aldım. Onun için, katkı veren herkese de teşekkür ediyorum. İnşallah, bizler de bu anlamda bu katkıyı üstün yetenekli kardeşlerimize sağlayabiliriz.

Benim birkaç önerim olacak.

Aslında bizim arazide gördüğümüz en büyük sorunlardan birisi bu çocukların tespiti. Alan taraması yapılması gerekiyor ve çocukların tespitinde hangi usuller uygulanacak, bu anlamda gerekli kurumların bu süreci hızlandırması, artık viskar testinin güncellemesi mi yapılır ya da farklı tanılama usulleri mi kullanılır? Bu konuda bir eksiklik olduğunu şu ana kadar yaptığımız çalışmalarda gördük.

Alan taraması yapılırken sadece IQ testlerine bağlı kalarak mı alan taraması yapılacak ya da çocukların yeteneklerini ortaya çıkaracak farklı tanılama sistemleri mi kullanılacak? Bu anlamda, Millî Eğitim Bakanlığının belki sorumlğunun altını çizerek vurgulamamız gerekiyor.

Rehberlik araştırma merkezlerinde yapılan bu testlerin güvenilirliklerini ve bu testlerin önemini tekrar vurgulamak istiyorum. Bu anlamda, bizim tavsiyelerimizi de bu komisyondan çıkacak sonuç kısmının da önemli bir faktör olacağını görüyoruz.

Tabii, biz şunu gördük: Kültür Bakanlığının bu anlamda bir katkısı olmayacağına herhâlde oy birliğiyle karar verdik. Kültür Bakanlığında müzik ve sanatsal yeteneklere yönelik yapılacak bir çalışma tabanının olmadığını gözleme fırsatı bulduk. Bu anlamda, Millî Eğitim...

BAŞKAN – Rapor böyle geçecek, Bakanınıza söyleyin. Belki farklı düşünüp daha etkin rol aymak isteyebilir. Siz gerçekten iletin yani komisyonun geldiği son nokta budur.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) - Sanat, kültür ve yetenekler yönünde Bakanlık belki sürece dâhil olabilir.

BAŞKAN – Bakanlığın temsilcisi arkadaş burada, böyle de bir sorumluluk var değil mi? Burada böyle bir kanaat oluştu, böyle bir rol alacaklar mı bundan sonra almayacaklar mı? Almak istiyoruz deyip, duruşlarını değiştirip bir yazıyla bize bildirebilirler, onu da biz rapora koyarız. Yani böyle bir misyon yüklenmek istiyorum diyebilir ya da yüklenmek istemiyorum, işim de değil diyebilir ama bu sonucu bilmesinde fayda var diye düşünüyorum.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Veya onu Komisyona sorsa daha mı net bir cevap... Bizden gitse öyle bir yazı.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Temsilcilerini dinlediğimizde aldık onu.

BAŞKAN – Bakanlık bizim çalışmalarımızı arkadaş vasıtasıyla izliyor, arkadaş ispiyonlayacak daha doğrusu.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bizim arazideki uygulama örneğini gördüğümüz tek alan bilim ve sanat merkezleriydi. Bizim bilim ve sanat merkezlerini de sonuç raporu yazmadan önce masaya yatırmamız gerekiyor. Masadan kaldırabilir miyiz kaldıramaz mıyız ama bunu da konuşmamız gerekiyor. Ama şunu gördük, bilim ve sanat merkezini giden çocuklar çok mutlu çünkü okul müfredatından bağımsız, yaratıcılıklarını geliştirdikleri ve zevkle gittikleri bir alan yani bu bilim ve sanat merkezlerinin, belki sonuçta tam arzu edilen sonuca ulaşmamış olsa bile çocuklar üzerinde olumlu bir katkı sağladığını gittiğimiz örneklerde gördük. Bu anlamda, bilim ve sanat merkezlerinin revize edilmesi belki gündemde olabilir. Belki bilim ve sanat merkezlerindeki eğitimci kadrosunun güncellenmesini bir öneri olarak Millî Eğitim Bakanlığına sunabiliriz.

Sadece bir alanda mastır yapmış olmak değil belki üstün yetenekli çocuklar alanında eğitim tecrübesi olan öğretmenlerin burada görevlendirilmiş ve yetkilendirilmiş olması buradaki verimi maksimuma çıkaracaktır diye düşünüyorum. Çünkü gördüğümüz uygulamalardaki tespitimiz şuydu: Eğer öğretmenler heyecanlı, enerjik ve verimliyse öğrencilere de bu anlamda bir şeyler verebiliyorlar ve direkt öğretmenlerin bireysel çabasıyla alakalı bir sistemin olduğunu gördük bilim ve sanat merkezinde. Kurumsallaşma anlamında birbirinden bağımsız ve bu anlamda Millî Eğitim Bakanlığındaki bu konuyla yetkili kimsenin bu konuda koordineyi sağlamak konusunda da çok etkili olmadığını gözleme fırsatı bulduk. Bunun da ben öneriler kısmına eklenmesini istiyorum.

Ben kendi ilimden bunu örnek vermiştim, Tokat'ta yaklaşık 300 çocuk var IQ'su 130'un üzerinde çıkmış viskar testleri sonucunda.

BAŞKAN – Bunlar tespit edilmiş çocuklar değil mi?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Tespit edilmiş çocuklardan bahsediyorum.

Bu çocuklar İstanbul'da da var, gördük, tüm Türkiye'de var.

Maddi destek vereceksek eğer ekonomisi iyi olmayan ailelerin çocuklarına, bunun direkt "Alın sizin çocuğunuz üstün zekâlı, size bir para." şeklinde olmaması gerekiyor. Bu anlamda, bilim ve sanat merkezlerine giden çocuklara servis konusunda gerekli kolaylığın sağlanması gerekiyor diye düşünüyorum çünkü İstanbul'da da gördük onu, diğer illerde de inanıyorum var, bir ilçeden il merkezine gitmek için kişi başı 10 lira dolmuş parası gerekiyor. Çocuk tek başına gidemeyeceğine göre yanında bir ebeveyninin olması gerekiyor. Ebeveynle 1 öğrencinin bu alana ulaşip geri dönmesi 40 liraya tekabül ediyor. Baktığımızda, asgari ücretle geçinen bir insanın

çocuğu eğer çok yetenekli ve zekiye ve bilim ve sanat merkezine gitmekten zevk alıyorsa ailenin nereden bakarsanız haftada 80 lira yol parasını gözden çıkarması gerekiyor. Bu 80 liraya yemeği de eklediğinizde 100 liraya tekâbül ediyor.

BAŞKAN – Şöyle yapalım mı? Diyelim mi ki, kendileri gitmiş, testi bitirmiş bir çocuğa en fazla beş kilometre içinde eğer yer sağlayamıyorsa devlet...

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Servis sağlamak zorundadır.

BAŞKAN – O zaman kusura bakma ver parasını diyelim değil mi?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bunu diyelim de bilim ve sanat merkezlerinde öğle yemeği de devlet tarafından karşılanabilir. YİBO'larda karşılıyoruz, taşımali eğitim yapılan alanlarda...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – YİBO'lar kalkıyor.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Şimdi, 4+4'e geğilmesiyle bu anlamda bir revize var, oraya da geleceğim.

Bu anlamda, taşıma ve yemek konusunda çocuklara bir destek sağlanması, nakit para verilmemesi yani onu kesinlikle... Biz annelere veriyoruz parayı, duman olmasın mesela... Bu çocukların ailelerine vermek çocuk üzerinden ailenin daha ilkokuldan itibaren rant elde etmesi anlamına gelir. Onun için, bunun bir ödeme kalemi olarak verilmesi yani bir taşıma ve yemek gibi verilmesini önerilere ekleyebiliriz diye düşünüyorum.

4+4 müfredatıyla beraber müfredatın içinin doldurulması kısmında ve bilim ve sanat merkezi...

BAŞKAN – Bu arada, arkadaşlar, ekrana verdik yeni dersleri.

Özür dilerim, virgöl koyun Dilek Hanım oraya.

Yukarıda sınıfları görüyoruz, bir, iki, üç, dört, birinci; ortaokul ikinci ve altta zorunlu ders saati toplamını verdik. Orada şey anlattı dünyadaki zorunlu ders saatlerini ve Türkiye'dekileri. Altta da bizi esas ilgilendiren kısım, şu seçmeli dersler kısmı, uygulamalı kısım.

Dilek Hanım, devam edin siz.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bu müfredat da tabii önemli olacak, bunu da görüyoruz ekranda.

Aynı zamanda, bakanlıklar arasındaki koordinasyonun sağlanmasında bir bakanlığa tamamen yetkiyi verirsek diğer bakanlıkların yine böyle itelemeyle bir şeyler yapması anlamına gelir. Bu anlamda, bu yetkiyi bence bakanlıklar arasında bölüştürerek ve üstün yetenekli çocuklar için özel eğitimden ayırarak yani özel eğitim kısmının içinde işitme engellilerle görme engellilerle, zekâ engellilerle beraber bu çocukların bir arada durması bu anlamda bir kayıp demek istemiyorum ama...

BAŞKAN – Ayrıştırılсын mı istiyorsunuz siz?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bakanlık nezdinde direkt bir makam tarafından takibi yapılsın, özel eğitimin içerisinde değil, üstün yetenekli çocuklar için -bu Türkiye'de en az yüzde 2'ye tekabül ediyor - Bakanlık nezdinde bir Özel Eğitim Genel Müdürlüğü dışında bir birim oluşturulsun.

BAŞKAN – Yani özel bir alan olarak, bir genel müdürlük olarak çalışsın mı diyorsunuz?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Evet. O artık Bakanlığın mevzuatında değerlendirilebilir.

BAŞKAN – Grup başkanlığı var zaten şu anda.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Ama grup başkanlığının yetki olarak yetmediğini gördük, Özel Eğitimin de bu konuya teferruatlı eğilemediğini gördük. Bu anlamda, farklı bir birim oluşarak bir genel müdürlük nezdinde sürecin takibinin daha katkı sağlayacağına inanıyorum.

BAŞKAN – Necati Bey, özel eğitimin altında kaç grup başkanlığı var?

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – 6 grup başkanlığı var. Eğitim Politikaları Grup Başkanlığı, Eğitim, Rehberlik ve Kaynaştırma Grup Başkanlığı, Programlar ve Öğretim Materyalleri Grup Başkanlığı, Rehberlik Araştırma Merkezleri Grup Başkanlığı, Özel Yeteneklerin Geliştirilmesi Grup Başkanlığı, İzleme ve Değerlendirme Grup Başkanlığı.

BAŞKAN – Siz neredesiniz burada?

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Özel Yeteneklerin Geliştirilmesi Grup Başkanlığı.

BAŞKAN – Yani o kadar parçalı bir bölüm ki. Birinin bir tarafa kalkması için her tarafını hareket ettirmek lazım yani Eğitim Politikaları ayrı bir şey, öbürkü, Rehberlik ayrı bir şey, Özel Yetenekler ayrı bir şey yani şu yapı içinde...

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Direkt Bakanlığa bağlı yani direkt Bakanın inisiyatifinde bir yapılandırma yani bir Millî Eğitim Bakanına, bu mevzuatın direkt çıkarıp belki genel müdürlük kısmından da çıkarıp direkt Millî Eğitim Bakanının uhdesinde...

BAŞKAN – Oradaki genel müdürün adı ne? Özel Eğitim Rehberlik Genel Müdürü.

Bunu yapması için, üstün yetenekli bir çocuğun... Eğitim Politikalarını ayrı bir başkanlıkta yürütüyor. Bu arada çocuğun kaynaştırması ayrı bir yerde yürütülüyor. Mesela dün bir soru sordum Necati Beye: “Ben İzmir’de bana ‘İmdat’ diyen annenin çocuğunu ne yapabilirim?” dediğimde, “Bunun muhatabı burası değil. Ben bir şey yapamam.” diyor çünkü icra ortaöğretim veya ilköğretim. O kadar kopuk kopuk bir şey ki.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – İlköğretim ile ortaöğretim arasında da fark var aslında. Biz bunu kendi ilimizde de yaşıyoruz. İlköğretim olunca il özel idaresine ait oluyor, orayla alakalı sorunlar, ortaöğretim olunca Millî Eğitim Bakanlığına ait oluyor yani teknik konulardaki sorunlarda.

BAŞKAN – Musluk tamiri falan onlar.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) - Teknik konuyla ya da oraya bir ödenek aktarılacağı zaman da...

BAŞKAN – Siz bu ayrı olmalı diyorsunuz.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Ben bunun ayrı olması, müstakil olması, belki Bakanın direkt emrinde, bu anlamda nasıl bir yata, diye yapılandırmayla...

BAŞKAN – Bu bir ayrıştırma şuuru yaratmaz mı?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) - Mevcut sistemin içinde bir şey yapamadığımızı gördük yani bunu ayrıştırma derken, velilerin üzerinde öyle bir psikoloji oluşturacağını ben sanmıyorum ama mevzuat açısından birçok iş yapmak lazım ama bu hantal yapıyla bunun çıkamayacağını da maalesef gördük. O anlamda bir öneri olarak sunuyorum.

İstihdam konusu bence çok gerekli değil çünkü bu çocuklar üniversiteyi bitirdikten sonra... Aslında Şirin Paşa’ma katılmak istiyorum şu anlamda: Bu çocukların takibi ve yönlendirilmesi konusunda belki Türkiye’nin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak, bu çocukların meslek seçimlerinde bakanlıkla, okudukları okullarla alakalı belki yönlendirme olabilir bu anlamda. Ama istihdam, onun dışında, zaten çocukların kendi rüşlerini ispatlayıp, kendi psikolojik olgunluklarına eriştikten sonra tercihleriyle alakalı olan bir konu. Her şahıs kendi talebini yarattığı için bu çocukların iş bulma gibi bir derdi yok zaten, baktığımızda, kapış kapış gittiklerini görüyoruz. Ama önemli olan, lise son sınıfa gelene kadar bu çocukların değerler eğitimi almış, ayakları yere basan ve mutlu bireyler olarak yetişmesini sağlayacak bir eğitim sistemi oluşması diye düşünüyorum.

Bu konuda bütün katkı sağlayanlara teşekkür etmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Ben bu arada Dilek Hanım’ı ayrıca tebrik ediyorum çünkü nasıl bir farkındalık yarattıysa şehrinde, dün Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Rektörü aşağıdaydı. Sanıyorum on gün olmuş, on gün önce Tokat’teki Eğitim Fakültesi Dekanı Tokat’teki bütün okul müdürlerini toplayıp en iyi yaptıkları şeyleri paylaşmışlar onlarla. Bir kere, bir üniversitenin bunu yapmış olması, yapması, hayata geçirmesi, uygulaması, gerçekten çok duygulandım, çok hoş bir şeydi.

Bunun devamı da var. Dün siz söylemişiniz değil mi? Biz DPT’den de bayağı şey bulduk bu arada, imkânları artırdık kaynak aktarmak konusunda. Üniversite üstün yetenekli çocukların eğitimiyle ilgili üniversitede mekân ayırabileceğini söyledi. Bu da çok hoş bir şeydi. Onun için, kendisini de tebrik ediyorum bu farkındalığı yaratma açısından. İyi olmuş.

Buyurun Hocam.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Teşekkür ederim Başkanım.

Ben bu konuyu yıllarca savunmuş, çok önemsemiş bir kişi olarak komisyonun kurulmasından sonra biraz muhalif bakardım işe ama sizin başkanlığınızda ve gerçekten çok seçkin bir komisyon içerisinde ben o kadar emin oldum ki, beni gevşetti bu komisyonun seviyesi, emin olun. O bakımdan, çok teşekkür ediyorum.

Çok önemli bir konuyu gerçekten görüştüğümüzü ve çok büyük bir merhale katettiğimizi de görmekteyim. Komisyonla birlikte bütün birimlerin, bilhassa Millî Eğitim Bakanlığındaki kurumların hep böyle dikkat içerisinde bulduklarını, komisyonun çalışmalarının çok ayrı yerden takip edildiğini görmekteyim. Bu ülke gündemine konunun gelmiş olması bile çok önemli. Tabii ki, bunun bir sonucunun, verimliliğinin olması adına olumlu kararların bundan çıkması gerekiyor.

Ülkemizde yüzde 2 diye belirtilen bu sayının ben çok üstünde olduğunu tahmin ediyorum çünkü üstün zekâlılık sadece gelişmiş sosyal çevrelerde yetişen çocuklarda değil, bir Allah vergisi bu. Dağın başında bir köyde bir çocuğun bu özelliklere sahip yaratıldığını ancak o çocuğun orada kendi kaderine terk edildiğini, sistemin, devletin onu göremediğini, oralara gönderilen ücretli öğretmenin, sözleşmeli öğretmenin konuyla zaten alakasız olduğu için de onun farkına varamadığını, ailesinin de farkında olmadığını...

İşte demin Sayın Vekilimin bahsettiği gibi ailesinin “Deli” diye adlandırdığı ama sonra bunun bu komisyon çalışmalarıyla farkına varıp çocuğunu önemseydiği birçok örnek var. Bunun için bu alan taramasının il rehberlik merkezlerinin yönetiminde, rehberlik uzmanları... Ve hizmet de alabilirler, hizmet satın alabilirler. Bütün Anadolu’da bu tespitin, taramanın yapılması gerekmektedir. Tespit edilen bütün bu çocuklar bu ülkenin en değerli zenginlik kaynakları. Elimizdeki birer elmas gibi. Bunları incelemek, bunları işlemek, değerlendirmek de devletin sorumluluğu. Bunda devlete yol göstermek adına tabii ki, eğitim sistemi içerisinde bilimsel veriler çerçevesinde, bunun kaç yaşında tespit edilebileceği, her yaşa kadar nasıl bir eğitim verilebileceği ilgili uzmanların görüşü alınarak tabii ki sunulacak. İlköğretimde ve ortaöğretimde, ilkokulda ve ortaokulda, lisede öğretmenlerin eğitimleri konusu Türkiye’de çok geç kalmış bir konu. Bu konunun, evet, hafta sonları eğitimlerle... Sayın Vekilim “Yazın öğretmenler boş.” dedi. Yazın öğretmenler boş değil, bütün yılın yorgunluğunu bitirmeye çalıştıkları bir iki ayları var.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Duymasın öğretmenler.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Evet, duymasınlar. Hiç boş değil öğretmenler çünkü öğretmenlik dünyanın en zor mesleği eğer ciddiye alıyorsa. Tatili var diye dışarıda gösteriliyor ama işte bu çocukların hep acısını hisseder öğretmen anne-baba gibi ama sistem bu çocukların elinden tutacak bir yer bulamadığı için bilim ve sanat merkezleri bir çare şimdilik. Mutlaka iş yoluna konuluncaya kadar bu bilim ve sanat merkezleri iyileştirilerek sürdürülmeli, devam etmeli ama artık kurumsal bir yapı hâline gelmeli bu.

Belirli bir kademedен sonra, belirli bir sınavla olabilir, komisyonla olabilir, yıldız çocuklar tespit edilmeli yani bunlar ortaokulu bitirdikten sonra olabilir belki. Onlara çok özel, ayrı bir program da uygulanabilir, yönlendirilebilir. Bu ülkenin ihtiyacı olan kaynakların, kadroların bu anlamda yetiştirilmesi adına bu çocuklara yön verilebilir. Tabii ki kendi demokratik haklarını kullanmak kaydıyla, zorlamayla değil, yetenekleri doğrultusunda onların eğitilmelerinin sağlanmasında, en üstün verimi almak adına uzmanların, bilimsel desteklerin çerçevesinde sonuca varılmalı. Öğretmenlerin, bu konudaki üniversitelerin, bildiğim kadarıyla faaliyete geçip konuyla ilgili uzman öğretmenlerin yetiştirilmesine başlandığını görmekteyiz. Bunun artırılması çünkü önümüzde çok büyük bir potansiyel var yani bu kadar yüzde 2’lik, 3’lük bir öğrenci kitlesine neredeyse... Biz okullara birer rehberlik uzmanı verebiliyoruz ki, ilkokullarda bunlar yok, en azından her okulda 1 tane bu konuda uzman öğretmenin olması lazım, diğer öğretmenlere de yön verebilmesi, destek olabilmesi, okulda bu işi koordine edebilmesi adına eğer Millî Eğitim Bakanlığının bünyesinde olacaksa, bunlar için ayrı okullar kurulmayacaksa. Mutlaka her okula bir tane bu konuda yetiştirilmiş, eğitilmiş öğretmenin görevlendirilmesi, o okulda bunun koordinesini yapması gerekmekte. Bu koordine eden öğretmenler ilçede, ilde ayrı bir birim hâlinde teşkilatlanmalı, zaman zaman ortak testler uygulanmalı, ortak programlar yapılabilmesi, tek tek bu öğrenciler bilinmeli, tespit edilmeli, tanınmalı, aileleriyle, çevreleriyle diyalogları takip edilmeli, destek verilmeli, korunmalı. Bahsedildiği gibi bunların içerisinde çok miktarda fakir aile çocukları var.

Benim ilimde bilim ve sanat merkezi yoktu, Balıkesir’den tespit edebilenler Eskişehir’e götürüyorlardı çocuklarını. Şimdi var, iyi de bir merkez, çalışmasını sürdürüyor. Ama daha belirsiz, yeteri kadar destek alamayan ve sık sık kadroları değişen merkezler bunlar. Okulun kurucu müdürü ile komple öğretmenlerle bir sohbet toplantısına katıldım. Yeni bir müdür atanmış.

BAŞKAN – Nereye Hocam?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Balıkesir Bilim ve Sanat Merkezine.

Tabii orada yeni atanan müdürün o konuyla ilgili, orayla ilgili hiçbir bilgisi yok. Sorduğum sorulara hep önceki atanan müdür cevap veriyor. İçimden düşündüm: Yetişmiş, bu konuda tecrübesi olan bir insan neden değişti de aynı okulda öğretmen yapıldı, diğeri geldi?

BAŞKAN – Çok doğru bir tespit bu.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Bu anlamda, böyle tercihlerde tecrübeye, liyakate önem vererek, bilgiye önem vererek... Yani Bakanlığımızda da maalesef oldu, 700 tane yetişmiş, bu iktidar döneminde atanmış personel, şube müdürü, genel müdür, daire başkanı, hepsi şu an Bakanlıktan uzaklaştırıldı, bir yerde, depoda oturuyorlar.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Çoğu görevlendirmeydi de ondan kaynaklanıyor, onun için iptal edildi.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Olabilir.

Bu tecrübeli insanları dışlamadan, bunların tecrübelerinden mutlaka faydalanması gerekmekte.

Tabii ki, o bilim ve sanat merkezi devam ediyor. Onun daha iyi hâle gelmesi lazım. Mevcuda cevap vermeye çalışıyorlar, yetmeye çalışıyorlar ve her öğretmen kısa eğitimlerle yetiştirilmiş, herhâlde diğerlerindeki de öyle. Hepsindeki heyecanı gördüm ben, bu konuya inanmışlar. O çocuklardaki cevheri görünce kendilerini sorumlu hissediyorlar, evlerinde proje geliştiriyorlarmış, okula gelip uyguluyorlar. İşte, bu sadece eğitimin yanı sıra, buna inanmış, o heyecana sahip insanlar da yetiştirmek gerekiyor.

İstihdam konusunda ben hiç sorun düşünmüyorum yani bu çocuklar zaten okullarını bitirdiklerinde, dikkat edelim de devlet sahip çıksın, devlet kurumlarında, devletin hizmetinde faydalı olsunlar çünkü özel sektör, dışarıdan hepsi bu çocukları kapıyorlar, kapacaklar. Onların da mutlaka tercihi özel sektör olacaktır ama devlette de bunların faydalı olması adına bu çocukların motive edilmesi, desteklenmesi lazım veyahut da özel sektörün şartlarını devlet de bu çocuklara vermeli, öbür tarafa gitmek için fırsat kollamamalı. Yani biz zorunlu hizmet, mecburi hizmet gibi kurallar koruz, hep bunu delmeye çalışırlar, askerde de böyledir, bir yabancıyla evlenmeye, kendini attırmaya çalışır. Bunun gibi...

BAŞKAN – Serbest bıraktı Sayın Vekil.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bu kaynaklara, bunlara devlet de özel sektörün şartlarını tanıyarak, onların kaçmamasını, bu ülkede kalmasını, bu ülkede hizmet etmesini sağlayacak şartları hazırlamalıyız diyorum.

BAŞKAN – Hocam, kendi kariyer planlamasını yapan birisine devlet niye destek versin? Gerekçelendirmek için soruyorum. Niçin cebine harçlık koysun? Niçin burs versin? Niye kaynaklarını artırsın?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bu öğrenciler sınava tabii tutulsa diğer akranları içerisinde zaten sınavı kazanacaklar, ön plana geçecekler. Bu şekilde de bir seçme sağlanabilir ve onların bu kariyer...

BAŞKAN – Niçin kaynak aktarsın? Milletin vergisinden bu çocuklara niye kaynak aktarsın devlet?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Bu ülkeye hizmet etsin, faydalı...

BAŞKAN – Gidecek ya, yarın kim daha çok para verirse oraya gidecekse eğer bu, niçin versin?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Ona mâni olunamıyor. Türkiye şartlarında o kurallar, şartlar bozuluyor, bir şekilde rapor alıyor, gidiyor.

BAŞKAN – Bir, öğretmenin motivasyonu; iki, niye bu çocuklar için kaynak aktarılsın? Bunları iyi gerekçelendirmemiz lazım. Ben onun için şeyde bırakıyorum.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Sayın Başkan, bunları sadece bilimsel... Çok iyi doktor olması, çok iyi bir mühendis olması bana göre bu ülke için yetmiyor, bu ülkeyi sevmesi yani değerlere sahip olması...

BAŞKAN – Dilek Hanım ile özellikle üzerinde durduğunuz değerler eğitimi.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Çok önemli.

BAŞKAN – Siz Twitter’de de bunu ısrarla çocuklarla paylaştınız, Dilek Hanım da biraz önce söyledi.

Burada ne öneriyorsunuz değerler eğitimiyle ilgili?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bu ülkenin ortak değerleri konusunda...

BAŞKAN – Mesela bu çocukların desteklenmesinde sosyal sorumluluk projeleri içinde yer alması bu değerler eğitimiyle birleştirilebilir bir şey olur mu acaba?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Olur, hayatı öğrenmeleri açısından. Hayattan kopuk olmak yerine hayatın diğer alanlarında yaşayan insanların karşılaşabileceği sorunları görmek açısından önemli olabilir, hayatı tanıma açısından.

BAŞKAN – Bir de demin Dilek Hanım “Çocukları mutlu gördük burada.” dedi.

Siz gittiğinizde Balıkesir’de aynı mutluluğu gördünüz mü?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Gördüm. Onlarla arkadaş oldum, facebook’ta yazıyorum şimdi.

BAŞKAN – Peki, oraya gideceğinizden daha önce çocukların ve kadronun haberi var mıydı?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Hiç kimsenin haberi yoktu.

BAŞKAN – Çünkü beriki gittiklerimizde, ben çok kanaat sahibi değilim, çok önceden oralara haber verdiğimiz için, hangi çocukların orada bulunduğunu, hangi velilerin tercih edildiğini bilmiyorum yani çok doğal ortam değildi. Bir de şeyi bilmiyoruz, bu bilim ve sanat merkezlerine gelen çocukların kayıt olup kaçta kaç geliyor? Gelmeyenler ne düşünüyor, bu konuya da hâkim değiliz. Biz sadece gördüklerimiz ve gösterilenler üzerine hareket ediyoruz ama siz diyorsunuz ki: “Balıkesir’de ben habersiz gittim, gittim ama çocuklar gene de mutluydu.” Peki, Hocam, size Balıkesir’de bir hobi evi olmaktan öte bir kurum olduğunu gösteren ne vardı gözünüze çarpan?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Yani fazlaca bir şey yoktu çünkü çocuklar oraya... Aileleri bilinçli tabii, bunların aileleri çocuklarının farkına varmışlar, farkına varan aileler bu konuda öncü olmuşlar çünkü bu çocukların tespiti konusunda bir alan taraması yok. Kendi çocuklarını götürüp tespit ettiriyorlar, ondan sonra buralara yerleştiriyorlar. Oysa çocuğunun farkında olmayan milyonlarca insan var, onlardan çok daha üstün yetenekli çocuklar da var belki ama farkında değiliz biz, mahallesinde, Balıkesir’in

köylerinde. Bu mevcutlara bu eğitimi vermeye çalışıyorlar, tek başına, 2 öğrenci, 3 öğrencili böyle sınıflarda. Tabii, onlar da şaşkırdılar, ben ziyarete geldiğimi söyledim. Hemen okulun ihtiyaçlarını bana söylediler, şu eksik, bu eksik, raporlar hazırlandılar, bir dernek kurmuşlar, dernek böyle bir rapor verdi. Hepsi heyecanlılar ve bu Komisyondan bahsedince çok umutlular hem kendi çocukları adına hem diğer bütün çocuklar adına büyük bir beklenti oluşmuş durumda şu an.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Bu rapor halka açık mı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Tabii, tabii raporu biz üç ay çalıştık, yeni bitirdik.

BAŞKAN – O zaman milletvekili arkadaşlarımıza da İnternet ortamında gönderirsek çok iyi olur.

Hocam, bu öğretmenlerin motivasyonu konusu, hem sizin özellikle üzerinde durduğunuz hem sizin ama bu motivasyonu nasıl sağlayacağımızla ilgili bize özellikle öğretmenlik kökeninden gelen arkadaşlar destek olsunlar. Bir öğretmen motivasyonu nasıl arttırılır? 50 liralık ders ücreti 70 liraya çıkarılarak mı arttırılır yahut da büyük projelerin havuzuna atılarak mı yapılır, yılda iki ay izin verilerek... Yani bir şey motivasyon bir öğretmende sadece çocukların yüzlerinin gülmesi mi bir şeydir? Bu öğretmenin motivasyonu dediğimiz yerde neler var, onu da özellikle şikâyetler önümüzde gerekiyor yani. Belki fahri bir unvan mı verilir yani bir şey olmalı.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Efendim, eğitimde adalet konusu çok önemli. Yani adaletsizlik bir okulda, bir kurumda, bir yerde olduğu zaman moral denen bir şey kalmıyor, verimlilik düşüyor.

BAŞKAN – Adaletten dediğin Hocam, adaletten kasıt?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Yani şöyle söyleyeyim: Mesela şube müdürleri görevde yükselme sınavına girerler, o sınavı kazananlar atanabilir fakat Bakanlık onu bir kenara bırakır, Bakan 76'ncı maddeden hiç alakası olmayan birinin atmasını yapar.

BAŞKAN – Vekâleten yapıyormuş ama vekâlet mi, görevlendirme mi?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Görevlendirme, vekâlet zaten millî eğitim...

BAŞKAN – Hatta bir sürü türemiş, şube müdür yardımcılarını, şube müdür yardımcılarını, yardımcılarını falan olup böyle bir ordu hasıl olmuş değil mi?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Evet, böyle kadro oluşturulmaya yani belki tabandan çok...

BAŞKAN – Kınayalım buradan yani geçsin kayıtlara, çok ayıp bir şey ya, gerçekten çok ayıp bir şey.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Çünkü bunlar hangi iktidar olursa olsun iktidarların kendi verimliliğini de artırma adına bir... Şu KPSS'yi görüyor musunuz, hangi iktidar döneminde alındı? Ama şimdi hepimizi de rahatlatıyor. Yani insanlar geliyor, benim çocuğuma...

BAŞKAN – Tabii, tabii hep dua ediyoruz yapanlara.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – “Puanı nedir?” diyorsunuz. Düşükse 60 puan.. “Kardeşim, yapacak bir şeyimiz yok.” diyorsunuz. Devlet böyle kurallar koymalı artık.

BAŞKAN – Peki, evet, buyurun Hüseyin Hocam.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet, ben de hepinize saygılar sunuyorum.

Böyle bir çatı altında, yüce çatının altında böylesi hayati önemi haiz bir Komisyonda çalışıyor olmaktan duyduğum memnuniyeti ifade ediyorum. Her birinize yürekten teşekkür ediyorum.

Söz verdiğim için izniniz olursa bir şeyi paylaşmak istiyorum. Demek ki bu bizden önce mi başladı, sonra mı başladı, çok incelemedim ama bir öğretmen arkadaşımızın benimle paylaştığı, bilim akademisi diye bir okul düşünmüş kafasında, gerekçeleri çok dikkatimi çektiği için paylaşmak istiyorum. Bilim akademisi altlığı zekânın başarıyla bulunduğu okul, projeye ilgili uzun uzadıya şey var ama projenin amaçlarında bizi de ilgilendiren konular var diye düşünüyorum. Globalleşen dünyamızda artık neredeyse bilimin sınır tanımadığını, kendisini katbekat aştığını gözlemlemekteyiz. Uluslararası başarılı olabilmek için bilimsel çalışmalar ve ARGE araştırmalarına milyonlarca dolar harcanmaktadır. Bunlar küçük ama anlam olarak çok büyük bir buluş, belki de bir ulusun kurtuluşunu sağlama vesile olacaktır.

BAŞKAN – Ne istiyor Hocam sonuç olarak?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hemen geliyor. Bilimsel başarı bundan sonraki yüzyıllarda ülkeler için en değerli güç dengesi olacağını göstermektedir. Başarılar ulusal oldukça kurtlar sofrası denilen uluslararası arenada kendini göstermektedir. Yani ülke bu konuda, başarı grafiği noktasında ve bilime verdiği kıymet noktasında bir yere gelirse çocuklarımızın ve öğretmenlerimizin yurt dışına gitmesini engel olarak görüyor kendince. Hatta bir şey daha...

BAŞKAN – Eğitim için gitmesini engel olarak görüyor.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet, eğitim ve istihdamla beraber de söylüyor. Yani yapılan araştırmalar sonuçta bir konuda uzmanlaşmadığı sürece başarının da şansa kaldığını göstermektedir. Bu anlamda bu okul şansa değil bilgiye dayalı olarak ortaya çıkması lazım ve tebarüz etmesi gerekiyor diye düşünüyoruz.

BAŞKAN – Tamam Hocam, seniinkilere gelelim, teşekkür ederiz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet yani bu arkadaşımız bununla alakalı bilim akademisi diye bir okul hayal ediyor ve hem öğretmenlerin bu konuda nasıl tespit edileceğini, öğrencilerin nasıl tespit edileceğini, nasıl bir müfredat uygulayacağını kendince kurgulamış, Rusya, Kanada ve bir yer daha var, oralardan da istifade ettiğini söyledi. Yani söz verdim kendisine bunu paylaşacağım diye, kendisine teşekkür ediyoruz, Özel Doğu Anadolu Lisesinden bir öğretmen arkadaşımız.

Sevgili Başkanım, burada çalışırken gördüğümüz benim sadece Enderundan beklentimin olduğunu ifade etmişim ama Enderunda o Hocamızın bu sayfalar... Yani bizi, bu masanın etrafındakileri en çok ilgilendiren zeki çocukları, yetenekli çocukları hangi kriterlere göre seçeceğiz? Seçtiğimiz bu çocukları hangi eğitim metotlarına göre okutacağız? Aradaki açığın Enderunda olmamasından üzüntümü bir kere daha ifade etmek istiyorum.

BAŞKAN – Ne kaybettik Hocam?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Kaybettiklerimizi ve kazandıklarımızı söylemek için bunu söylüyorum. Bu dünyanın tabii ki sonu değil, gen meselesiye bizim ecdadımız bu kadar önemli işler yaptıysa bizim de bundan hayıflanmak yerine, ah vah etmek yerine... Ben ÖSYM için gelen Hocamızın, Ali Demir Hocamızın “Bizden böyle bir test istemediler, zekâ testi bizden talep etmediler.” sözünün de altını çizmek istiyorum. Yani buraya gelen sivil kuruluşlardaki hocalarımız, profesör hocalarımız yani “Biz barkodlu test alıyoruz ve barkod karşılığında Amerika'ya para ödüyüz.” diyorlar ama bu ülkede ÖSYM'de sınav sisteminin başındaki kişinin “Benden böyle bir talepte bulunmadılar.” sözüne inancak mıyız? Yoksa Amerika'dan barkodlu sistemde test alan hocalarımızın dediklerini mi doğru kabul edeceğiz? Soru bırakıyorum.

İkincisi de...

BAŞKAN – Yani burada kurumların duyarsızlığına parmak basıyorsunuz tespitleriniz içinde.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ve birbirine iletişim söz konusu değil yani kim neyi arıyor bilmiyor, aradığını bilmeyen de nerede olduğunu da bulamaz diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Kurumların duyarsızlığı ve iletişimsizliği...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet, komisyonda benim gördüğüm husus.

İkincisi: Ben şöyle düşünüyorum yani Millî Eğitim bunda mutlaka koordinatör bir bakanlık olması lazım.

BAŞKAN – Millî Eğitim.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Kesinlikle Millî Eğitim olmalı. İki şey var; mesela çok zaman kaybetmeden eğitim fakülteleri bizim istediğimiz, vasıflarını çizdiğimiz, şöyle demeyelim yani bilim sanat merkezlerine yüksek lisansı olan hoca gelmesin. Sadece bu kriter olmaz. Yüksek lisansı olan kişi üstün zekâlı ve üstün yetenekliyi neye göre onun aldığı lisansa göre değişiklik yok ki. Eğitim fakültelerinde -mademki Medis çatısı altında böyle bir yaraya parmak bastığımızı, tuz bastığımızı düşünerek söylüyorum, üniversite de geldi, YÖK de geldi ve ÖSYM başkanları da geldi- standartlarını belirlediğimiz, belki de ifade etmekte zorlandığım hani farkındalığı fark edecek öğretmenler yetiştirilmesi noktasında hemen başlaması gerekli olduğunu düşünüyorum. Yüksek lisanstan çok daha kıymetli olur.

Ben eğitim fakültesinde gelecekte benim öğretmenlik yaptığım okulda benim işim üstün zekâlı ve yetenekliyi fark etmek olacak, ben o gözle olacağım. Şimdi, bütün Türkiye'de böyle bir çalışma yaparken biz eğitim fakültelerinde böyle bir öğretmen yetiştirirsek eğer bugün başlarsak üç sene sürmez bakın, üç sene sonra aşağı yukarı bütün okullarımıza bu anlamda bizim öğretmenlerimiz gitmeye başlar.

BAŞKAN – Hocam, özür dilerim, araya parantez açmak için... Şimdi, üstün yetenekli çocukların eğitimi öğretmenliği mevcut bir program İstanbul'da var dediler, buradaki konuşmalarda biz bunu eleştirdik çünkü üstün zekâlı çocukların eğitimi öğretmenliği diye bir öğretmenlik olmaz, bana göre de olmaz, garip bir şey ama tanılama, özellikle...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben tespitten bahsediyorum.

BAŞKAN – ...ilk dört yılda o kanaatlerinizde -demin yoktunuz, onu ben paylaşayım- ilk dört yılında birinci bölümde çocuğa hiç değmeyelim istiyoruz. Çocuğu damgalamak, tanımak, tanılmak bunlara hiç girmeyelim ama dört yıllık süreç içinde, programların

içinde çocuğu 4'üncü seneden sonra alanlarını belirleyecek bir yürüten yani öğretmenin gözlediği sizin dediğiniz gibi bir süreç yapalım, evet, bir program yapalım ama o tespitlerden birisi olsun, önermelere girsin diye düşünüyoruz. Ama üstün zekâlı çocukların eğitimi öğretmeni diye bir şey olmaz. Bu şeyde de özellikle BİLSEM'lerde yüksek lisansta eğitim yüksek lisansı görüyorlar hâl buki alan yüksek lisansı görenleri bizim öncelememiz lazım. Yani kimyacının kimya fakültesinde bir alan eğitiminden geçmiş olması anlamlı bir şey, eğitim fakültesinde tekrar yönetim yüksek lisansı yapmak çocuğun fiziğine, kimyasına, ARGE' sine bir katkıda bulunacak bir şey değil, mutabıkız değil mi buralarda?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet, yani eğitim fakültelerinde böyle bir sistematiğe geçsek biz... Yani ben öğretmenlik yaparken şunu söylüyordum: Şimdi, 4+4+4' te ilk 4 Türkiye' de...

BAŞKAN – Ders programlarını getirdim yine ekrana Hüseyin Bey görmediyse onu da...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sevgili Başkanım, ilk dört yıl çocuğun, velinin, öğretmenin tam bir arenasını diye düşünüyorum. Yani veli çocuğuyla ilgili bilgilerini öğretmenle, öğretmen çocukta gördüklerini veliyle ve sonunda çocukla üç sacayağı çocuğun gelecekteki hayatına yön verecek bir dört yıl kabul ediyorum ben. Hatta benim şöyle bir lafım vardı: Eğer öğretmen çok bilinçliyse, öğrencileriyle çok haşır neşir olan öğretmen öğrencisinin dış sayısını bile bilir, o ilk dört yıl için söylüyorum, ancak bunu yani rastgele yapmak yerine eğitim fakültelerinde öğretmenlerimizin çocukların üzerindeki gözlemleriyle ilgili benim biraz farkı fark edebilecek bir anlayışla eğitilmem lazım.

BAŞKAN – Bunu şöyle bir öneri olarak geçelim mi eğer mutabıksak herkesin yani eğitim fakültelerinde çocuğu fark etmek, dışının sayısına kadar özellikle birinci basamakta fark etmek, algılamak, tespit etmekle ilgili yeterli ders yok diye daha önce de bir şey yapılmıştı zaten. Eğitim fakülteleri bu konuyla ilgili sanıyorum özellikle altını çizerek duymalı çünkü YÖK de önerilerimizi bekliyor bizim.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet yani benim öğretmenliğimden edindiğim intiba ile söylüyorum. Yani her öğretmen kendi branşıyla alakalı bir tespiti ortaöğretimle yaparsınız ama ilkokulda bu dediğimiz dört yıl çocuğun gözlenmesi değil miydi? Hani çok fazla dersle haşır neşir olmayacak, çocuğun oyun yeteneği, sosyal aktivite yeteneğinin gözleneceği bir dört yıl değil mi? Ondan sonraki dört yılda alan seçmeye doğru gitmeyeceğiz mi? Dün de Millî Eğitim Bakanımız “Alan bazlı imtihanlara başlayacağım.” diyor öğretmenler için. Şimdi, bununla bütünleştirerek söylüyorum. O ilk dörtte sonraki dörtlerle alakalı yani bunu sadece bir fabrikasyon boyutu içerisine getirilirse eğer ben bu çocukların üzüleceğini düşünüyorum ama mevcut bir sınıf içerisinde fark edilen öğrencilerin fark edilerek bu öğrencilerin üzerinde yeni bir eğitim metoduna ihtiyacımız var. Burada şu an sadece bu edindiğimiz intibalarla oradan buradan alıntıyla değil hem millî eğitimin politikasında bir değişiklik hem de ben biraz bu işin özele de kaymasını istiyorum doğrusu.

BAŞKAN – Özel teşvik edilmesi...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Özel yani üstün zekâlı ve yetenekli çocuklarla alakalı özel okulların açılmasını ben istiyorum doğrusu.

BAŞKAN – Peki, bu öğretmen motivasyonu için ne düşünüyorsunuz?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Öğretmenin kişiliğiyle alakalı, bir, birincisi tabii ki maaş faktörü olarak söylüyorum. Yani bir öğretmenin hem yemesinde, içmesinde, giyinmesinde... “Ben gazete alamıyorum arkadaş.” diyen öğretmenin motivasyonunun nereden geleceğiyle alakalı. Kendi hayatımda olduğu için söylüyorum. Ben çok kısa süre lisan metot ve tekniği üzerine Mısır'a gittim, benim dünyam değişti mesela. Bakın, Avrupa'ya gitmedim, uçağa binerek bir yurt dışına gittim ama bir gözlemci olarak gittim ve o günden bugüne haykırıyorum ki bizim düşüncemizle biz dil öğrenemeyiz fikri bende Mısır'a gittiğim zaman oldu. Yani bir Amerikan Üniversitesinin orada Mısırlı çocuklara altı ay içerisinde İngilizce öğretmesine kafamı taktığım için söylüyorum.

BAŞKAN – O zaman şöyle diyebilir miyiz Hocam? Öğretmenin motivasyonu için öğretmenin...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Maddi yeterlilik ve yurt dışı tecrübesi. Gözlemci olarak öğretmen yurt dışına gitsin, gitmeli.

BAŞKAN – Peki, bunu yapabilmesi için yani o sonucu, yurt dışına gitmesi, o şeyi alabilmesi için öğretmenin nesi ölçülecek ve değerlendirilecek?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben öğretmen olarak gittim ama Millî Eğitim Bakanlığı -ben bunu kendim söylüyorum- bana Millî Eğitim Bakanlığı “Git, orada lisan eğitimiyle alakalı bana bir şeyler getir.” demedi mesela. Şimdi, bir öğretmeni gönderdiğiniz zaman ondan ne istediğinizi de vermeniz...

BAŞKAN – Hocam, 700 bin öğretmene gidemeyeceğine göre ölçüp değerlendirip hangisini göndereceğiz? Ben hemen cevap verir diye demiyorum ama bu motivasyon için ölçme değerlendirmenin de önemli olduğunu düşünüyorum. Tavsiye edelim, tavsiye edersek kurumlar güç buluyorlar bundan.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Niçin sorduğunuzu fark ediyorum.

ŞİRİN ÜNAL (İstanbul) – Derece, kademe verebilir miyiz Başkanım?

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) – Yok, o dengeleri bozacak bir şey.

BAŞKAN – Hocam, bir daha döneceğim tekrar.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bırakayım mı burada?

BAŞKAN – Yok, yok varsa devam edin.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Zekâ testlerini konuştuğumuz kadar yetenek testleriyle alakalı hiçbir şey ben bu masanın etrafından fark edemediğimi söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Nasıl ayırıyorsunuz onu?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yani zekâ testi söyledi ki, bir hoca arkadaşımız dedi ki: “Zamana göre ben yeteneği... Yani bir saat zaman veriyorum, bir saat içerisinde soruları iyi bilir ve başarılı olursa hem zekâsını tespit ediyorum hem de yeteneğini. Hangi yeteneğini? Zamanı iyi kullanma yeteneği.” İnsanın yeteneği sadece zamanla alakalı değil ki. Ben çubuk adam çizemiyorum, ayak parmağıyla adam ressam. Yani nasıl zamanı kullanmakla alakalı bir tespit ki bu yetenek tespiti? Ben spor akademileri için de söylüyorum. Yani bir çocuğun nasıl iyi bir voleybol oynayacağı üniversitede girdiği sınava göre tespit edilemez ki. Zekâ farklı...

BAŞKAN – Peki, şöyle diyebilir miyiz? Yetenekler fark edilir, zekâlar ölçülür diyebilir miyiz?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet.

BAŞKAN – O zaman birinci basamakta...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Fark edilmekle ilgili söylediğim öğretmenin bu farkındalığı o çocuğun kabiliyetini de görsün diye, söyleme sebepim oydu.

BAŞKAN – Bu karışıyor ya birbirine, birinci basamakta yeteneği fark eder, matematik yeteneğini fark eder, koşma yeteneğini fark eder, yazma yeteneğini fark eder...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ne ise, aynen öyle.

BAŞKAN – ...sonra ölçüme gönderdiği yerde beden zekâsıdır, matematiksel zekâsıdır... Böyle bir ayırıştırma değil mi?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet. Bugüne kadar “Biz üniversite sınavlarında zamanı koyarız, zamanı iyi kullanıyorsa yeteneklidir.” sözünü burada duyduğum için söylüyorum. Bana göre yetenek sadece zamanı iyi kullanmakla alakalı değildir, yeteneklerden birisidir ama hepsi değildir.

İstihdamla alakalı ben Hocama katılıyorum. Türkiye’de çok kabiliyetli ve çok zeki insanların iş bulamama diye bir endişesinin olmadığını düşünüyorum. Belediye başkanlığı dönemimde gelirler kapımıza derler ki... “Ne iş verirsiniz onu yaparım.” diyenlerin çok olduğu bir ülkede eğer birinin kabiliyetleri tebarüz etmişse yani dili varsa, bilgisayarı çok iyi kullanıyorsa, çok zeki ise sokakta limon satışı bile farklıdır.

BAŞKAN – Hayır, biz zaten burslarla murslarla bu üstün yetenekli çocukları desteklemiyor muyuz mevcutta? Daha ne desteklemek istiyoruz biz, daha ne verilsin istiyoruz?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben az önce TÜBİTAK’teki kardeşimizle konuşurken şunu söyledim: Bizim gençlere bir de imkânlar hazırlamamız önemli, sadece burs değil. Yani çocuğun kendisini geliştirebilmesi için atölyeleri bunun için çok önemsiyorum ben.

BAŞKAN – “Atölye” lafının tuttuğ Hocam. Demin de bu biz laboratuvar falan diyorduk, hiç hoş gelmiyor ama atölye lafı bu işte bizim... Atölye yani bir tarla da bir atölye olabilir ama biz bir atölye istiyoruz, herkesten istiyoruz bir atölye.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yoksa Sevgili Başkanım? Böyle bir mekânınız yoksa ne diye beni sorgulayacaksınız? Yani benimle ilgili hiçbir testiniz, o bahsettiğim yetenekle alakalı söylüyorum. Ben gençler için şöyle hem öğretmen hem de belediye başkanlığı yaptığımın üzerine söylediğim bir iş var. Gençlere mekân ve imkân tanımayan bir ülkenin insanlarıyız biz, sonradan da “Bunlardan bir cacık olmaz.” demeye başladık. Hangi mekânı hangi imkânı tanıdık ki gençlerimize biz neticesini alamadık? Ben söylüyorum. Ben Bayrampaşa Gençlik Merkezinde bir avuç gençle Dünya Genç Birleşmiş Milletleri organize ettim ve o gün de dedim: “İyi ki size böyle bir mekân iyi ki size böyle bir imkân verdim.” 2-3 tanesi Ali Sami Yen...

BAŞKAN – Çok güzel bir söz var biliyor musun? “Hata yapmasına izin vermediğiniz nesil den dehal ar üretemezsiniz.” diyor, bayıldım ben bu söze.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Zaten sizin hatanız olmasa sizin Allah’ın yanında da kıymetiharbiyeniz yok da onun için yani şey kapısı tövbesi bu.

BAŞKAN – O da biraz azıcık günahkârları seviyor herhâlde.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yok, kulunu test ettiği için bu da, kulunun testiyle alakalıdır. Hata edecek, hata ettiğini sonra anlayacak, farkına varacak ve Rabb’ isine dönecek yani işin orijinali bu diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Necati Bey, aşağı yukarı konu başlıkları çıkıyor, size yardımcı olmak için şöyle söyleyeyim, siz de onları özellikle kırmızı kalemle alırsanız.

Öğretmen motivasyonunu tekrar konuşacağız, altını çizeceğiz, bu yetenek ve zekâ farkındalıklarını özellikle konuşacağız yani birkaç yeri açmamız gerekiyor. Destek yani niçin destek vereceğiz, onu iyi gerekçelendirmemiz gerekiyor. Yani o başlıklar demin altını çizerken siz kaçırmayın onları, tekrarlarken orada şey yapalım.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Dünya örneklemeleri hakkında bilgim yok yani varsa sizin bilmiyorum.

BAŞKAN – Hocam, dünya örneklerinde gidip görmek... Gidip görelim dediğimiz yerde gidip göreceğimiz, bize mekanik bir şey soramıyorlar. Hatta bugün gidip gördüğümüz şeyi o okulun altı ay sonra vazgeçme ihtimali dahi olabilir. Yani son derece coğrafi, kültürel, yerel, okulu idare edenlerle -yanılıyorsam söyle Yüksel Hocam- birebir...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben olmazsa olmazı olarak söylemedim, fikir versin diye söyledim.

BAŞKAN – Hayır, hayır, bunu da istişare edelim, doğru söylüyorsunuz fikir versin.

Şimdi, Rusya’ya bakıyoruz biz, İsrail’e bakıyoruz çünkü bu arada gidip görmekle ilgili bir sıkıntımız var, ben kendi cebimden kalkıp gidip görmek istiyorum. Baktığım zaman, gittim Rusya’ya, İsrail’e gördüm, rejimi benim rejimim gibi değil, o alıp götürüyor çocuğu, görevlendirebiliyor, benim öyle bir şansım yok. Geliyorum, batıya doğru gittikçe de orada da öğretmen çalışma yöntemlerimiz farklı yani devlet memuru gibi çalıştırılan bir öğretmen yok orada. ARGE birimleri, yerel yönetim kaynakları o kadar birbirinden farklı ki. Yani bir modeli gördüğünüzde mukayese edilebilir, gelir uygulanabilir ama yine de bu arada yani arzu ediyoruz ki birkaç modeli şey yapsın. Ama arkadaşımız modelleri maillerinize gönderip oradan tarama yapacak. Mesela bu taramalarda benim en son geldiğim nokta -ben de İnternet’ ten araştırıyorum- neredeyse bütün dünya bu WISC-R testinden vazgeçmiş durumda, en asgari elemeyi yapan üç elemenden geçiyor.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – En çok biz mi kullanıyoruz herkesin vazgeçtiğini?

BAŞKAN – Evet yani şu anda neredeyse tek kullanır... O da yani herhâlde değiştireceklerdir.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bu, yurt dışına kaçmayla alakalı ben az önceki vekillerimin hepsine katılıyorum. Bizim sakındığımız şeyler vardı. Mesela benim bilim merkezinde değer aktarımı olarak kullandım ben bu değerleri ama Başbakanımızın “dindar nesil” dedikten sonrasından da cesaret alarak söylüyoruz. Kork Allah’tan korkmaysan, vatan sevgisinin imanla özdeş hâle geldiğinde benim önceliğim bana bir misli maaş verse de ben kendi ülkemi seçebileceğim diye değer aktarımlarını da bizim bu gençlere yüklememiz lazım.

BAŞKAN – Hocam, duygusal olarak hepinize çok katılıyorum.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben duygusal demiyorum, realite söylüyorum.

BAŞKAN – Yani duygusal olarak çok katılıyorum, realiteye geldiğinde Allah korkusunu ölçeceğim bir alet yok ve bir sürü kazığı “Allah’tan korkuyorum.” diyenlerden gördüğü zaman insanlar, bu gerçekten ölçülebilir bir şey değil. Çünkü bu Allah korkusu...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bunu orantılırsanız...

BAŞKAN – Ama bu değerler eğitimi verilmesin anlamına gelmiyor. Değerler eğitimi verilsin. Ha, nerede fire verirse verebilir ama bunu bir şeye yaptığınız zaman, yani bakar mısınız son on senede her tarafta mescit dolup taşıyor, yani birden herkes hidayete ermedi ama görünürde bir taklitçilik ki bu, benim çok korktuğum bir şey.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkanım, Nuh Aleyhisselam’ın oğlu kâfir, ben öyle demek istemedim. Ben verilsin, bu vermemize rağmen olmayacak anlamında söylemedim.

BAŞKAN – Ama verelim, verelim çünkü bu insanların değer eğitimini normal insanların değer eğitiminden daha çok önemsiyorum, milletperver olmak, vatanperver olmayı çok önemsiyorum. Lakin kimya konusunda çok yetenekli birisi, ARGE yapacak,

sizin fakültelerinize müracaat etti, “Yer yok.” dedi, hoca dedi ki: “Ben senin saçının rengini beğenmedim.” Ne yapsın, gitmesin mi yurt dışına?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – İşte, değer yargısı yok, o hocanın da yok. Ben değer yargısından bahsediyorum. Değer yargısını fark eden bir insan...

BAŞKAN – Ee, sınıfı yoktur belki yani eğitimde... Çünkü “İlim nerede ise git al.” diyor ya, “İlim nerede ise git al.” diyorsa ben de yani neredeyse alsın gelsin diyorum.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bu da bir değer Hocam, Sevgili Başkanım, o da bir değer işte, ben o değerlerden bahsediyorum.

BAŞKAN – Evet, Hocam, sırayla geliyoruz.

Buyurun.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Araştırma Komisyonunda 2'nci defa sizinle çalışmak benim için büyük bir şanstı. Öncelikle sizlere teşekkür ediyoruz. Güzel geçti Komisyon çalışmaları ama ben ilk başladığım andan daha ümitsizim, inşallah rapor sonrası kurumların atacağı adımları gördükten sonra, takip ettikten sonra bu moral bozukluğu...

BAŞKAN – Bu, sizi umutsuzluğa sürükleyen şeyleri tespit olarak bizimle paylaşın.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Onları şimdi, söyleyeceğim.

Şimdi, tabii, bu çocukların tespiti, eğitilmesi ve sonrasında bu çocukları Türkiye’de tutma gibi birçok sorunumuz olduğunu gördük.

BAŞKAN – Niye tutmak istiyorsunuz? Siz de tutmak istiyorsunuz.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Ben de tutmak istiyorum.

BAŞKAN – Herkes tutmak istiyor, bırakın gitsin çocuk.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Şimdi, çocukların tespitiyle ilgili, tabii, biz de dinledik. Bazen erken yaşta, çok erken yani okula başlamadan önce çocuklarla ilgili belirtiler oluyor ve bu işin farkında olmayan aileler, herkesin eğitim seviyesi bir olmayabiliyor, farklı sıkıntılar yani çocuğumuzda farklı algılar deyip psikolojik -ben eczacı olduğum için oradan biliyorum- birçok ilaç kullandıran, kırmızı reçete, yeşil reçete ilaçları gibi işte, çocuğunuz hiperaktif denilip çocuğa birçok ilaç başlayabilen aileler oluyor. O anlamda aile hekimi sistemi var Türkiye’de, aile hekimlerine bu tür çocukların hani okula gitmeden önce tespitiyle ilgili yani Sağlık Bakanlığının da bu işin biraz içinde olması gerektiğini düşünüyorum.

Bu aşamalar geçtikten sonra okula başladı. Tabii, Millî Eğitim şimdi, üstün zekâlı, üstün yetenekli diyoruz, spor yeteneği olabilir, kültürel anlamda, resim olabilir, birçok alanda farklı yetenekte çocuklar olabilir. Tabii, bu şanslı ise o çocuk ve iyi bir öğretmenin elindeyse bu fark edilebilir. 4+4’ü konuşuyorsak ilk 4’te öğretmen ama şimdiki eğitim sistemimizde, üniversitelerde alınan eğitimle öğretmenlere çocuk gelişimiyle ilgili ne kadar ders veriliyor? Yani eğitim fakültelerinin müfredatında çocuk gelişimiyle ilgili neler var? Bu çocukların özellikleriyle ilgili, bu ve farklı çocukların özellikleriyle ilgili öğretmenler ne alıyor? Onları merak ediyorum. Acaba öneri olarak bu benim fikrim, ilk 4’te, bazı Avrupa ülkelerinde ve Amerika’da, yardımcı öğretmenler şeklinde sınıfta çocuk gelişimi uzmanından destek alınabilir mi diye düşünüyorum, o olabilir mi diye.

Tabii, YÖK ilk 4’te eğitim fakültelerinin ciddi anlamda müfredatının şimdiki zamana ve çocukların yani üstün yetenekli çocuklar dışındaki çocukların da artan vizyonundan sonra tekrar müfredatın ciddi anlamda gözden geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

BAŞKAN – Ona program mı diyeceğiz, müfredat mı diyeceğiz Hocam, ne diyeceğiz?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) - İstediklerinizi söyleyin.

BAŞKAN – Hangisi ne değsen kötü! (Gülüşmeler)

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Şimdi, bu çocuklar tespit edildi ve yetenekleri var. Spor yeteneği olan çocuğu Millî Eğitim mi eğitecek, yoksa bu alanda Spor Bakanlığı devreye mi girecek? Devreye girmesi gerekiyor.

Aynı şekilde, güzel sanatlarda yeteneği olduğunda biz Kültür Bakanlığında gördük ama Kültür Bakanlığının da bu işin içinde kesinlikle olması gerekiyor.

Şimdi, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bu işin içinde neden yok? Kesinlikle o da olmalı diye düşünüyorum.

Ara mı verdim?

BAŞKAN – Devam...

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Öğretmen müfredatını dedik.

ÖSYM’de sınav sistemi, kesinlikle bu çocukların mevcut üniversite sınavına girmesinin tamamıyla bir kıyım olduğunu düşünüyorum. Farklı bir, direkt üniversitelere, ilgili alanlara girmesi gerektiğini düşünüyorum. Şimdi, MEB’de yeni bir yapılanma var, 4+4+4, bu yeni bir fırsat anlamında. O yüzden bütün millî eğitimde bu çocukların...

BAŞKAN – Yani “Üniversite sınavına girmesin.” diyor ya!

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Evet.

BAŞKAN – Çok iddialı bir şey değil mi? “Üniversite sınavına girmesin.” diyor ya!

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Kim girmesin?

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Üstün yetenekli çocuklar.

BAŞKAN – Üstün yetenekli çocuklar üniversite sınavına girmesin diye önerisi var.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Çünkü o hazırlanma döneminde çocukların konsantresinin tamamıyla farklı alanlara... Belki o çocuğun matematikle hiçbir alakası yokken oturup matematik çalışmak zorunda kalıyor ekstra, ekstra. Nereden baksanız, bu üniversite hazırlık dönemi, Türkiye’nin şu şartlarında, çocuğun üç yılının heba olmasına neden oluyor.

Demir söyledim, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bu işin içinde neden yok?

BAŞKAN – TÜBİTAK aracılığıyla var.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Var ama işte yani TÜBİTAK da yaptığı sınavlara desteklerle...

BAŞKAN – Daha yoğun olsun... Bakanlık yeni ya...

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – ...ve içi biraz daha doldurularak yani TÜBİTAK’ta biz bunu söylediğimizde yani “Kaynaklarınızın bile, artık, takip eden üstün yetenekli çocuklarca beğenilmediğini” söylediğimizde kendileri de kabul ettiler.

BAŞKAN – Ama şimdi yapıyorlar.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Yani içinin zayıf olduğunu... Bu şekilde teknokentler kuruluyor ve burada, tabii, teknoloji konusunda üstün yeteneği olan çocuklarla ilgili Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının ekstra bu işin içinde olması gerektiğini düşünüyorum.

Bir de fırsatları olanla olmayan çocuklar şu anda aynı sistemle... Hayatında spor salonu görmemiş, hayatında spor salonunda yeteneği ölçülmemiş bir çocuğu ya da hayatında fen laboratuvarı olmamış bir çocuğu Doğu’da, Güneydoğu’da veya İç Anadolu’da da olabilir, çok ücra bir yerinde getirip işin sonunda bir sürü imkânları olan, dil laboratuvarından tutun çok özel spor salonları, ekstra...

BAŞKAN – Üstün zekâlıdan eğitim fırsat eşitliğine geçtiniz.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Hayır ama üstün yeteneklilerde de bu aynı şekilde. Yani üstün yetenekli Mardin’deki bir çocukla İstanbul’daki bir çocuğun fırsatları, yapabileceği alternatifler... Mesela Mardin’de bilim sanat merkezi bile yok ki ben bilim sanat merkezlerinin de...

BAŞKAN – Milletvekilleri kötüyümüş, yaptırمامış! (Gülüşmeler)

Bak, onların var.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bizden öncekiler yapmış.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Bilim ve sanat merkezleriyle ilgili de, benim, onların yeterli olmadığını, buradaki yöneticilerin ve öğretmenlerinin çok farklı olması gerektiğini yani bizim alanda gördüğümüz bilim sanat merkezlerinden birinde atanmamış öğretmenlerin sözleşmeli olarak orada çalıştığını gördük. Yani oradaki öğretmenler de, bilim sanat merkezlerindeki yöneticiler de çok farklı. Beki geçmiş yöneticilik deneyimleri olan çok başarılı okulların yöneticileri olabilir, öğretmenler de aynı şekilde diye düşünüyorum. Yani bilim sanat merkezlerinin de kesinlikle masaya yatırılması gerektiğini düşünüyorum. Diğer birçok konuyu zaten arkadaşlarımız söyledi.

BAŞKAN – Mardin olarak valilik, belediye ve milletvekilleri destek verirsiniz özel bir proje başlatabiliriz Mardin’de. Arkasında durursanız...

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Dururuz... Başlatalım... Yani Mardin ölçeğinde değil sadece, birçok ilde aynı sıkıntı var yani fırsatlar tanınmıyor.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Nasıl olacak?

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Nasıl olacak? Yani sadece Mardin'i kurtaralım, başlayalım projeye ama bir şeyler yapılması gerekiyor. Bu konuda da fırsat eşitliğinin tüm Anadolu'ya ve tabii, giden, dışarıdaki değerlerimiz neden gidiyorlar, bunları Türkiye'de neden tutamıyoruz, onun da irdelenmesi ve raporda yer alması gerektiğini düşünüyorum.

BAŞKAN – Yüksel Hocam, buyurun.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Teşekkür ediyorum.

Söylenmesi gereken her şey söylendi. Ben şunu hissettim: Bu Komisyonun üyeleri şu an bu konuyu Türkiye'de en iyi bilen insanlar.

BAŞKAN - Öyle değil mi Hocam? Öyle olmuş vallahi! İyi olmuş.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bunun üzerine kariyer yapanları dâhil ediyorum çünkü kariyer yapanlar işin teorik kısmını, belki eğitime dair, tanımlamaya dair bilgileri biliyor ama Türkiye realitesini tanımak ve çözüm üretmek bakımından şu an bu Komisyondan daha etkili bir birim, kişi olduğunu sanmıyorum. Bu, bir taraftan güzel, gurur verici, mutluluk verici bir şey; diğer taraftan, bizim de sorumluluğumuzu o kadar artıran bir durum, onun altını çizmek istedim.

Anlatılan şeyler içerisinde herkesin vurguladığı, değişik şekilde ifade ettiği... Ben de bu ülkenin birikimini, deneyimini hesaba katan, bu işi ilk defa yapıyormuşçasına ortaya çıkmayıp en azından bir yüz yıl geriye gidebilme alışkanlığı içerisinde olmasını bekliyoruz artık. Yani on yıllık iktidarın genel müdürü bile "Benim buraya geleli bir buçuk yıl oldu." diyorsa ben bunu duymaktan utanıyorum, gerçekten rahatsız oluyorum. Bırakalım on yılı, bu ülkenin hangi konuyu ele alırsanız alın yüz yıllık, iki yüz yıllık, beş yüz yıllık deneyimi var. Başbakanımız önceki gün dokuz yüz yıl öncesinden Kılıçaslan'ı örnek veriyorsa Suriye konusunda, burada da hiç kimsenin "Benim buraya geleli bir yıl oldu, bir buçuk yıl oldu efendim." gibisinden cümleyle başlama hakkı olmadığını düşünüyorum ve üretilecek olan çözümlerin bu ülkenin dediğim gibi tüm kaynaklarını harekete geçiren... Çünkü bu çok kolay bir iş olmuş olsaydı şimdiye kadar otuz kere yapılırdı.

BAŞKAN – Hocam, tespit olarak şunu diyorsunuz siz: Kurumların içindeki görev değişikliklerinde bilgi birikimlerinin aktarılmadığını önemli bir tespit olarak...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Kesinlikle... Kesinlikle... Bunun son on yıl içerisinde bu kadar aleni bir şekilde yapılıyorken aslında on yıllar yetinilmeyip yüz yıl, gerektiğinde birkaç yüz yıl öncesine gidip Enderun'daki gibi... Bence hâlâ Enderun'un çocukları tespitinde uyguladığı felsefenin çok ince bir ayarı var, o da şu: Zengin bir çocuk için çok çalışmanın, başarmanın bir anlamı yok. Yani kendisine her türlü imkân sunulan bir çocuğu başarı için çok fazla güdüleyemezsiniz.

BAŞKAN – Nasıl, bir daha söyle Hocam?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Diplomanın değeri fakir çocuk için çok yüksektir. Orta gelirli bir çocuk için diploma demek hayat memattır, ölüm kalımdır, yaşam mücadelesinin en önemli aracıdır. Oysa, zengin grup için baktığında o diplomanın değeri o çocuk için olduğundan çok çok daha azdır çünkü diploma olmasa da bir şekilde yaşayacak, bir şekilde annesi, babası, çevresi ona imkân sunacak. Bu tespit zaten tüm dünya literatüründe olan bir tespittir. Buradan hareketle, buralarda çocuk seçilecekse, bir çocuğa yatırım yapılacaksa bu çocukların yatılı ortamlarda olması lazım ve yoksul kesimler içerisinde bu taramanın çok daha titizlikle yapılıp bu çocukların yatılı ortamlara alınıp yetiştirilmesi gerektiğini söylüyorum.

BAŞKAN – Bu tespit değil, bu önerme. Çok önemli bir önerme. Yani eğer devlet -deminki o şeye de geldik- bir kaynak aktaracaksa bu kaynak aktarımının önce dezavantajlı grup içinde marjinal faydası çok yüksek olan o birey için ki deminki hem değerler eğitiminde yani daha memlekete bağlılık ve daha istekli bir eğitim için sonuç alsın diyorsunuz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet.

Söz açılmışken, o kurumun da -birkaç sefer daha evvel masaya yatırdık, fikirler alalım dedik- devlet desteğiyle ama bir vakıf bünyesinde özerk bir yapı içerisinde olması lazım. Yani bugün hepimizin mutlulukla, bazen gururla bahsettiği TÜBİTAK'ın değişik konularda iş yapabiliyor olmasının arkasında 2009 yılında -Hocamla beraberdik- o kuruma bizim tanıdığımız olağanüstü esneklik ve maddi güçtür.

Örneğin Millî Eğitim Bakanlığı veya Türkiye'deki herhangi bir kurum üniversiteden bir hoca aldığında hocanın üniversitedeki çiplak maaşının üzerine 450 liradan fazla parayı ödeyemezken orası 4.500 lira ödeyebilir ki isterse daha fazlasını da ödeyebilir ve bunun gibi. Bu, sadece maddi özerkliği bakımından, maddi olarak güçlendirdiğimiz tarafı. Aynı zamanda iş yapma bakımından da biz orayı...

BAŞKAN – Hocam, madem isteyince güçlendirebiliyorsunuz, aynı şeyi niçin Millî Eğitim Bakanlığı için yapmıyorsunuz?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bakanlık elindeki gücü nereye kullanmış ki ben daha fazla güç vereyim?

BAŞKAN – Millî Eğitim Bakanlığı bu gücü kullanma yetisine sahip olmaz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani Allah aşkına! Elindeki gücü ne kadar kullanmış ki hangi alanda biz daha çok güç verelim. Yani hangi alanda bakanlık güç ihtiyacı duymuş da yasama organı bu gücü vermemiş?

Öylesine bir yapı içerisinde ve aynı şekilde, aynı zamanda TÜBİTAK'ın, YÖK'ün, Millî Eğitim Bakanlığının, Kültür Bakanlığının, Sağlık Bakanlığının, adını sayabileceğimiz diğer kurumların da ortaklaşa müdahil olduğu bir yapı içerisinde işletilmesi gerektiğini ve daha önce birlikte konuştuğumuz ama arkadaşlarımız açısından bir emniyet sibobu olarak da bu okulların kanunla kurulması gerektiğini... Yani akli esen milletvekilinin, “Benim köyümde niye yok?” diyen Hükümet ricalinin uygun olup olmamasına bakılmaksızın kendi ilinde de bu okulları açmaması için daha en başında kanunla kurulması gerektiğini ve sayılarının da o kanunda tespit edilmesi gerektiğini...

BAŞKAN – Doğrusu çok önemli bir önerme... Bunu hepimizin dikkatine sunuyorum. Tartışılabilir buluyorum, sırası geldiği zaman buna muhakkak değinilmeli. Haklı kaygıları var. Manisa'da beş fen lisesi varken beş ayrı şehirde fen lisesi olmaması örneği Komisyonu çok rahatsız eden şeylerden birisi oldu. Eğer özellikle ortaöğretimde biraz sonra göreceğiz, çocuk yönünü belirledikten sonra bunların içinde çok az sayıda da olsa yatılı eğitim, özel eğitim alması gereken çocukların ayrıştırıldığında bunu herkes arasında bir çekişmeye sebep olup bir yere doluşturulmaması için bu düzenlemenin kanunla yapılmasını öneriyor Yüksel Bey.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Diğer tarafta da, yine daha önce beyin jimnastiği yapmıştık bu konuda, herkes için bir şey yapmadan üstün zekâlı çocuklar için bir şey yapmanın savunulacak bir yanı olamaz, savunamayız, bunu kimseye anlatamayız. Onun için hedefimiz yüzde 1 bile olsa en azından yüzde 10 ile yüzde 20 ile başlamamız gerekiyor özel eğitim verdiğimiz. Bizim ilk 4'te herkese kendini ortaya koyma imkânı sunan, fırsatların, imkânların sunulduğu, değerlendirildiği, her bir çocuk için bir envanterin oluşturulup izlendiği ve daha çok sürece dayalı, gözleme dayalı, yapıp ettiklerine dayalı ama etiketlemeden bir izleme sürecinin olması gerektiği, ikinci 4 yıla girdiğimizde ise bu sefer çocuklara o daha önceki, birinci 4'ten gelen dosyası çerçevesinde farklılaştırılmış, zenginleştirme olur, hızlandırma olur, herhangi bir şekilde farklılaştırılmış, farklı öğrenme ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik farklılaştırılmış bir eğitimin sunulduğu, artık çocuklara değişik farklı imkânlarla, deneyimlerle test edildiği, kendi gücünü kendisinin de fark etmesini sağlayacak araçların, ortamların sunulması gerektiği, ondan sonraki üçüncü yılda da biraz önce bahsettiğimiz o kurumlara bu çocukların yatılı olarak aktarılması gerektiği gibi şu an itibarıyla böyle şekillendirmeye çalıştığımız bir öneri ama aslı şudur, tekrar ediyorum: Herkes için bir şeyler yaparak biz üstün ve özel yetenekli çocukların eğitimine ilişkin yeni adımlar atabiliriz.

Biraz önceki çizelge bize şu an çok güzel bir fırsat sunuyor.

BAŞKAN – Çizelgeyi açalım... Orayı Hocam siz anlatırsanız çok sevinirim, gerçekten o çizelge iyi bir şey hem de hepimiz öğrenmiş oluruz.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Şu anda her çocuğa bir dosya hazırlanıyor. Bakanlığın beyanattı oldu bir iki gün içinde.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İşte, önemli olan, dosyanın hazırlanması kadar dosyanın kadar dosyanın içinde neyin izlendiği, parametrelerin neler olduğu.

Arkadaşlar çizelgeleri açarken ben şeyi söyleyeyim: Şimdi, bu tabloya bakarsak, üst tarafta birinci ve ikinci kademe için zorunlu olan dersler ve saatleri var. En alta, sütun olarak aşağıya inerseniz 1'inci sınıfta 26, 2'nci sınıfta 3'te 28, 4'te 30 saate çıkan bir ders çizelgesi. Ondan sonra 5, 6, 7, 8'de de 28, 28, 29, 29 diye bu belirlendi.

Şimdi, alt tarafına indiğimizde toplam sekiz saatlik bir seçimlik ders...

BAŞKAN – İkinci kademede?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet, ikinci kademede, ikinci 4'te.

Birinci 4'ü zaten demin konuştuğumuz çerçevede öğretmenin gözleminde gidecek.

Şimdi, burada baktığımızda kaç tane grup var. Birinci grupta din, ahlak ve değerler, ikinci grup dil ve anlatım, üçüncü grup yabancı dil, dördüncü grup fen bilimleri ve matematik, beşinci grup sanat ve spor, altıncı grup sosyal bilimler. Şimdi, toplamı da burada öğrencinin alabileceği seçmeli ders saati sekizer saat.

Şimdi, bakarsanız, bizim zaten bilim sanat merkezlerinde yaptığımız şey de çocukların kimine dil ve anlatımda, kimine fen bilimlerinde, matematikte, kimine sosyal bilimlerde, kimine de sanat ve sporda kendini ortaya koyma, geliştirme imkânı, fırsatı sunuyoruz.

Şimdi, bu derslere de aynı çerçevede baktığımızda biz bir eğitim bölgesinde... Bugün Talim Terbiye ile görüşmemizin öyle güzel tarafı da oldu, bunu bir kez daha masaya yatırmış olduk. Şimdi, bir eğitim bölgesinde yani her okulda her daldan yeterli sayıda çocuk çıkmayabilir ama eğitim bölgesi kavramını bilmeyenler için yani Ankara'da kaç bölge vardır bilen var mı?

MEB TEMSİLCİSİ NECATİ BİLGİÇ – Her ilçede farklı bölgeler var ama sayısı bayağı fazla.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani biraz coğrafi biraz da nüfusa bakarak orada bir bölge oluşturuluyor. Esası da o bölgenin imkânlarını, öğretmenlerini, fiziksel imkânlarını birlikte kullanması.

BAŞKAN – Kuvvetli olan yanlarını öne çıkarması, değil mi?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani “A” öğretmenin bir okulda dersi de olmuyorsa aynı bölgede diğer okula veriyor ki oradan doldur. Orada spor merkezi varsa tümünü kullanalım...

MEB TEMSİLCİSİ NECATİ BİLGİÇ – En az 12 sayısı kadar oluşturuluyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet, 12 kadar...

Şimdi, bu okulların her birinde bunlardan birinde ustalaşmış bir okul seçilebilir. Biri dil ve anlatımda, o bölgedeki okullardan biri dil ve anlatımda çok yetenekli ve kapasiteli hâle getirilebilir ve bölgedeki tüm okullardaki çocuklar oradan desteklenebilir. Başka bir okul başka bir alanda...

BAŞKAN – Yani atölye olarak birinin...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Oralarda atölyesinin olması... Bu bakımdan şu ikinci 4'te bu süreçte bunu konuşuyor olmamızın, Talim Terbiye ile başından itibaren paslaşıyor olmamızın böyle güzel fırsat sunduğunu görmekten biz de mutluluk duyduk. Yani herkese bu fırsatın verilmesi bakımdan çok önemli ve orada da derslere bakarsanız “bilim uygulamaları” diyor yani burayı istediğiniz gibi doldurabilirsiniz. Öyle çok belirlenmiş tanımlanmış bir şeyi yok. “Matematik uygulamaları” diyor...

BAŞKAN – Bunun içeriğini nasıl dolduracak Hocam? TÜBİTAK'la çalışmalarını da bir zahmet anlatın?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şimdi, Talim Terbiye bu konuda, sınırlı olduğu için görevlendirme, TÜBİTAK'taki ilgili birimlerle bunun çalışmasına başlamış zaten. Yani bu Komisyonun çıkaracağı bir önerinin arkasından çok kısa bir süre içerisinde... Benim kısa sürem bir sene yani öyle üç aylık, beş aylık şeylere çok itibar etmeyen birisiyim yani bir yıl ne oluyor? 2012 Eylülü değil de 2013 Ekimine yetişebilecek durumda. Her birinin içeriği hazırlanabilir, böyle bir uygulamaya gidilebilir diye düşünüyoruz.

Ben çok uzattım, bu kadar anlatmak, konuşmak niyetinde değilim.

BAŞKAN – Yok, iyi gitti yani iyi bir şey.

Burada biz şunu önerdik bugün: TÜBİTAK'ta yani orada uzman kişilerce... Niye TÜBİTAK deyince, işte deminki dediği gibi, alanla ilgili yeterli insanları daha iyi imkânlarla çalıştırabilme şansı olduğu için. Ama bu safhada bu derse giren öğretmenlerin motivasyonunu, üniversite desteğini önemsiyoruz. Üniversitelerle ilgili, özellikle alanlarla ilgili bir ilişkiyi, iletişimi nasıl kuracaklarına kendilerine sorduk, kurmalarında fayda olduğunu düşündük. Bugünkü sohbetimiz arasında onlar vardı.

Buyurun Hocam.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bir şeyi daha tamamlayalım bugün üzerinde konuştuğumuz: Şimdi, herkes burada öğretmen meselesini konuşuyor yani “Bunu yapacak öğretmen var mı?” diye soruyor.

Ben öncelikle şunun altını çizmek istiyorum: Bu ülkedeki yüz binlerce öğretmen her şeye rağmen bir ideal uğruna oradadır. Yaptığı işi bir ibaret aşkıyla yapma gayreti içerisinde. Bizim öğretmenlerimizi otuz sene önce aldığı bilgilerle bugünün çocuklarına öğretmenlik yapmak zorunda bırakmak en büyük kabahatimizdir.

Şimdi, burada ne olabilir? Elimizde çok geniş bir havuz var, bir sponsor bulunarak... Garanti Bankası Türkiye'deki eğittiği öğretmen sayısını şimdi 100 bine çıkarmayı hedefliyor. 100 bin öğretmeni böyle ciddi bir eğitimden geçiriyor. Biz böyle birkaç katmanlı elemelerden geçirerek yani, atıyorum, 15 bin öğretmenle başlayarak sonunda 3 bin öğretmeni üstün zekâlı öğrencilerin eğitimi konusunda, işte, çeşitli çeşitli branşlarda öğretmenlerin seçilmesi, yetiştirilmesiyle ilgili bir proje hazırladığımızda böylesine bir sponsor da bulabiliriz. Ama kaç gündür incelediğimiz gibi, kalkınma ajanslarının da bu konuda hazırlanacak bir projeyi, Türkiye'nin üç beş büyük ilinde ya da on büyük ilinde böyle bir şeye de, öğretmenin yetiştirilmesiyle ilgili bir öneri de geliştirip sunabileceğimizi şu ana kadar yaptığımız değerlendirmeler içerisinde oldukça yapılabilir, edilebilir görmüş olduk.

Başkanım bu kadar, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tekrar döneceğim Hocam zaten atladığımız yerler varsa.

Çiğdem Hanım, hoş geldiniz.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Hoş bulduk.

BAŞKAN – Ben bu arada şeyi toparlayayım yani yirminci toplantımızı yapıyoruz, arkadaşlarımızın tespitleri ile önermelerini kayıtlara geçelim istedik. Şimdi birinci turu sizinle tamamladık, sonra tekrar başlıkları vereceğim. Bir de uzman arkadaşların verdikleri, önerdikleri birkaç şey, onları söyleyeceğim. Yani rapor yazarken...

Tabii, süremiz uzadı bu arada, aşağı yukarı 5 Kasıma kadar süremiz uzadı. Araya tatilin girmesi de bizim çalışmamızı derinleştirmemiz açısından çok faydalı olacak ama ne olursa olsun bu süreç içinde yine de bir kanaat alma... Daha sonra yazışırız, birlikte bir yerlere gideriz, hani kafasına takılan 2 kişi, 3 kişi şahsen ben düşünüyorum yani bir yerlere gidip bu arada analiz yapmak -ille de Komisyon çalışması olması gerekmiyor gitmek, görmek istiyorum ama 5 Kasıma kadar uzamış olması bizim elimizi çok rahatlatan, özellikle de öğretim sürecinin başlayacağı, Millî Eğitim Bakanlığının o süreç içinde çalışmaları tamamlamış olması...

Biraz önce “ümitsizliğim” dediğin ben yeni şeye geçmeden önce, onu sorayım veya ikinci defada söyle daha doğrusu. “Ümitsizlendiren beni” dediği şeyleri ikinci defada bize açar.

Buyurun.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Sayın Başkan, geçen hafta size bildirdiğim nedenden dolayı yoktum, yoksa benim için çok büyük bir eksikliği sizlerle birliktelik...

BAŞKAN – Şehit cenazeleri vardı.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Vardı Mersin’de, o yüzden...

Geldiğim andan itibaren duyduklarımın hepsine katılıyorum, bütün hepsine katılıyorum. Ben birkaç cepheden birden bazı şeyler söylemek istiyorum. Bir defa, Sayın Hocamın dediğine çok katılıyorum, bütünü biz iyileştirmeden, öğrenci eğitiminin bütünü iyileştirmeden özel yeteneklilerle ilgili bir eğitim sisteminin iyileşmesinden asla bahsedemeyiz bir defa. Şu açıdan: 4+4+4’ten siz “Ümitsizim.” dediniz ama o komisyonda olan bir insan olarak ben nihai sonucunu söyleyeceğim onun, şuradaki 4+4+4’le ilgili çalışmanın neticesindeki Talim Terbiye Kurulu Başkanı başta olmak üzere yapılan çalışmaların önümüzü açacağıyla ilgili ümitkârım. Şu anlamda ümitkârım yani o ilk dört içerisinde eğer biz Talim Terbiyeyle doğru dürüst bir çalışma yapıp çünkü keşif, üstün yeteneklilerle ilgili keşfin bu ilk dört içerisinde olması gerektiğini ve ondan sonraki süreç içerisinde de çocukların çok dikkatli bir şekilde ayrımlaştırılarak, bir bütün içerisinde ayrımlaştırılarak ama, asla o bütün içerisinde ayrılmadan yani onlar için özel bir okul kurulmadan, bütün okulların, bütün eğitimin içerisinde o çocukların da var olması ama biraz önce söylediğiniz gibi, branşlaşma noktasında ayrımlaştırılarak ve işte, katsayıları artırılmış dersleri alması sağlanarak, mesela diyelim ki çocuğumuz hakikaten ve bir çocuğun bir konuda yeteneği olduğu konusunda hemfikir değilim ve sınırlamamız gerekli bir yetenekle çocuğu çünkü o çocuğun baktığınız zaman bir yeteneği varmış gibi görünebilir ama almış olduğu dersler ve etkileşimi sayesinde, beraberinde başka üstün yeteneği de çıkabilir çünkü dönem bu dönem. Artık, bizim dönemimizin çocukları değil. Bu teknoloji çağının çocuklarının zekâlarını uyarayanlar çok fazla bu dönem içerisinde. Dolayısıyla, çoklu zekâ dediğimiz zekâyı bu çocuklarımız sahip, birden fazla yetenek ve zekâyı donatılmışlar. Ama tabii, şu soruyu da sormamız gerekir birbirimize ya da işte bu sorunun da sorulması gerekir: Hangi zekâyı hangi kritere göre, ne şekilde öne alması gerekir eğitim sisteminin ve öğretmenlerin ve ailelerin?

Şimdi, burada, üstün yetenekli çocuklarla ilgili eğitim sistemimizi tekrar röleve eder, yenilerken aslında bizim, bunun nasıl yapılacağını bilmiyorum, yalnızca bu bir düşünce ve bir dilek, aile bireylerini de eğitmeye ilgili, acaba bir sistem mi koymamız gerekir, acaba bir sistem mi oluşturalım ya da bir kurs mu açalım, onları bilgilendirme, biliyorsunuz...

BAŞKAN – Hangi veliler?

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – İşte, üstün yetenekli çocukların velilerinden bahsediyorum yani onları birer meta olarak görmemek gerektiği, onların psikolojisine önem vermek gerektiği ve bu öğrencilerle birliklerdeki eğitim sürecinde, Amerika’da var, Amerika’daki üstün yetenekli çocuklarla ilgili yapmış olduğum araştırmaların içerisinde, işte bu çocuklar üniversitelerin kampüslerindeki kurulan okullarda okuyorlar ve üniversitelerden de ek ders alırken oryantasyonları daha kolay olsun diye, aile bireyleri, eğitilmiş aile bireyleri de o çocukların buraya oryantasyonuna yardımcı oluyorlar. Tabii, biz bunu nasıl yaparız bilmiyorum.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Çocuklarla beraber katılıyorlar.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Ve hatta birlikte katılıyorlar. Çünkü onların zekâ seviyeleri yüksek ancak duygusal zekâları, o zekâ seviyesiyle atbaşı gitmediği için, içinde buldukları duruma uyum zor sağlayabildikleri için, o uyum ve oryantasyon süreci içerisinde eğitilmiş aile bireylerinden de destek alıyorlar. Bunu nasıl yaparız bilmiyorum ama böyle de bir niyetim var, böyle de bir muradım var.

BAŞKAN – Tamam, önermelerinizin içinde var.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Bir de Sayın Vekilim doğru söyledi, gerçekten bölgesel farklılıklar içerisindeki çocuklarımızın o farklılığın sonucu olarak gelişmemiş tarafları var. Bunlarla nasıl başa çıkacağız, bu da çok önemli bir şey. Çocuk belki son derece, uzun atlamada yetenekli, belki Türkiye belki dünya çapında bir yeteneği var ama bu noktada hiçbir şekilde ne bilgi sahibi ne bir uyararı var ne de onu bu şekilde yönlendirilme söz konusu olmamış. İşte, bölgesel farklılıkları içinde barındıran çocuklarımızın içinde bulunduğu her anlamdaki zekâlarını keşfedebilmek için nasıl ayrımlar yapacağız? Bu da çok önemli bir şey çünkü onlarda keşfedilmemiş binlerce şey var o çocuklarımızda. Benim için bu çok önemsedğim bir konu yani Türkiye'nin batı bölgesindeki çocuklarımız zekâlarının keşfiyle ilgili, gerek öğretmenler gerek veliler gerek de çevredeki uyaranlar sayesinde bilgi sahibi oluyorlar veya şanslılar ama Türkiye'nin Doğu bölgesinde, Doğu ve Güneydoğu bölgesinde ve özellikle sıkıntılı olan bölgelerde, çok göç alan bölgelerde, işte engelli nüfusunun veya işte kişi başına düşen gayrisafi millî hasılanın çok düşük olduğu bölgelerimizdeki çocuklarımız bütün bunlardan yoksunlar.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ben şuna bakmanızı öneririm: Sanat, siyaset, ticaretteki vesaire belli alanlardaki top isimlerin hangi yerlerden geldiğine bir bakarsanız bu kanaat biraz değişebilir belki.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Değişebilir mi diyorsunuz. Ama bunlar belki istisna, belki onlar bulan birkaç kişi vardır ama çoğunluğuna baktığınız zaman, belki bunlar araştırılmış olsa, daha çok çocuk çıkacak.

BAŞKAN – Ne demek istediniz siz Hocam?

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Yani ben, ihmal edilmiş ve seçilememiş olduğunu düşünüyorum. Sayın Vekilim de hayır, o bölgelerden çıkar diyor herhâlde.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani bu rakamlara bir bakarsanız, öylesine bir durumun olmadığını görürsünüz. Sanatta yani hangi alanı alırsanız alın...

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Keşfedilmişler mi diyorsunuz o noktada ya da o yoksunluk onlar için sizin söylediğiniz gibi bir itici güç mü oluyor?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Çok itici güç ve yani Muğlalının kılını kıpırdatmadığı konu için, il vermeyeyim, başka bir yer katlanıyor, uğraşılıyor, debeleniyor ve on sene, yirmi sene sonra bakıyorsunuz, oradayken şeyde kalıyor.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Bakın, kişisel başarılarından bahsetmiyorum, benim söylediğim, bölgesel farklılıklardan doğan çocukların keşfiyle, totalinde keşfiyle ilgili.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İşte o mahrumiyet zaten onlara da o itici gücü oluşturuyor diyoruz yani tek kişiden bahsetmiyoruz.

BAŞKAN – Tamam. Yine özel zekâlılara gelelim, yine genel eğitime kaydık.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Genel eğitime kaydık evet.

Bir de envanter durumu söz konusu hakikaten çocuklarla ilgili. Bundan sonrası için, bu eğitim sistemiyle beraberinde mutlaka doğru, tespitli, kayıtlı envanter tutulması gerekir ki gelecekteki bu çocukların hâlâ Türkiye'deler mi yoksa yurt dışına mı gitmişler ya da nasıl bir performans sergilemişler, bunun tespitini yapabilmemiz için bu şart.

Eğitim bölgeleriyle ilgili, Türkiye'nin bölgesel farklılıklarından doğan sıkıntılarını acaba eğitim bölgelerinde o bölgelere has bir sistematik oturabilir miyiz yani normal eğitim içerisinde özel yetenekli çocuklarla ilgili. Atıyorum işte, deniz olmayan bir yerde ama yüzme yeteneği çok yüksek bir çocuğu yönlendirebilmek için neler yapılabilir gibi bir düşüncem de var beraberinde.

Bunun dışında, ailelerin eğitimini söyledik, çocukları söyledik. Öğretmen konusunu tabii bu zamana kadar ne konuşuldu bilmiyorum öğretmenlerin özel...

BAŞKAN – Öğretmen şöyle dedik: Yani bir öğretmen hafta sonu çocukla niye birlikte olsun? Niçin bu ek derslere girsin? Oradaki itirazımız şuydu: Normal derse giren bir öğretmeni siz diğer matematik uygulamaları dersine gönderecekseniz dedik Millî Eğitime, nedir yani, ne olacak? Yani aynı öğretmen, bu kitabı bile açmayan, kitabın sonuçlarını... Hocamın çok ilginç orada bir anekdotu oldu anlattı, öğretmen kitabı açmıyor, okumuyor yani öğretme kabiliyetini geliştirmiyor. Geliştirmeyince bunun acısını çocuktan alıyor. Yani motivasyon olarak ne yapmalıyız, ne vermeliyiz öğretmene ki bu duyduğumuz heyecanı o da duysun diye konuştuk. Yine ikinci dönemde onları da söylersiniz.

Şimdi ben, herkese ortak başlıklar vereceğim, ama bu defa, birincisinde hiç süre koymadık, ikincisinde şey yapacağız çünkü raporun ruhunu oluşturuyoruz, genel ilkelimizi oluşturuyoruz çünkü nihayetinde altına imza atacağız bu şeyin.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ruh üflemeye çalışıyoruz çerçeveye.

BAŞKAN – Ruh üflemeye çalışıyoruz.

Şimdi, şu konuda yani bu yeni bilgi olduğu için tekrar paylaşmakta fayda görüyorum, bizi ilgilendiren kısmı, seçmeli dersler kısmı. Millî Eğitimin seçmeli dersler kısmıyla üstün yetenekli çocuklara BİLSEM’lerde aldırıldığı eğitimi her okulun içinde çocuğa aldirmekle ilgili bir gayreti var. Burada bizi rahatlatacak, bu her okula bir de artı on saate kadar ders saatini çıkarmakla ilgili bir şey veriyor. Öyle değil mi Hocam? On saat.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet, 7’nci madde.

BAŞKAN – Bir imkân tanıyor yani bunların içinde olmayan ama okulun öğretmeni varsa ya da çocuğun talebi varsa ya da bunlardan birini daha çok saat almak istiyorsa çocuk, o okulu o gün bütün gün kullanmasına imkân tanıyan bir 7’nci maddeleri var. Bu genelde eğitimin kalitesi daha da yükselmeli ki Hocamın dediği yani daha önce Ruhi Hocaların da burada söylediği “Yüzde 20-24 gibi bir alanı eğitmeliyiz.” dediği şeyin ihtiyacı bizim burada karşılanıyor.

KOMİSYON UZMANI – Yalnız Başkanım, orada artı sekiz saat ve artı iki saat, yanlış anlaşılmasın. Zaten otuz altı saati dolduruyor, günde sekiz saat diyor, o da kırk saate tekabül eder, artı iki saate tekabül ediyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yok, neden?

KOMİSYON UZMANI – Otuz saat zaten zorunlu, sekiz saat isteğe bağlı, otuz sekiz, sekiz çarpı beş diye söylediğimiz zaman kırk saat olur.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yok değil, sekizin tamamı olarak bakıyoruz, o seçmeli derslerin tamamından herhangi birini seçebilir.

KOMİSYON UZMANI – Orada, isteyen okullar sekiz saate kadar yani günlük sekiz saat diyor. Oradan sekiz kere beş, kırk.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Haftalık, haftalık.

Başkanım neyse, orada şunu koyabiliriz yani şu an Bakanlığın böyle bir gayreti yok.

BAŞKAN – Hangi gayreti yok?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Demin söylediğiniz yani bunları sunmak fakat şu an Bakanlığın attığı adım, bunun zeminini oluşturuyor.

BAŞKAN – Tabii Hocam, biz de onu bekledik ya yani süreci izleyelim.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şimdi, ne koyabiliriz? Her eğitim bölgesinde, okullardan birinin bu alanlardan birinde veya ikisinde...

BAŞKAN – İhtisarlaştırmış bir atölye hâlinde, evet.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – ...kendi bölgesindeki çocukların, bu çocukların işte yüzde 25 gibi bir rakam vardır havuza bakarsak, nedir, 10 bin çocuğu var. Buradan yüzde 25 çıkabilecek ne kadardır? 2.500. Kaç tane okul var? Atıyorum, işte 10 tane okulu var. 10 tane okulunda bu 2.500 tane çocuğun bu 1, 2, 3, 4, 5, 6 tane alanda her bir okulun en azından birinde veya ikisinde uzmanlaşmış atölyesinin olma koşulu amir hüküm olarak şeye girebilir.

BAŞKAN – Çok heyecanlanıyorum ya, konuşurken bile heyecanlanıyorum, coşuyor vallahi için coşuyor yani. Bunlar var ya inşallah hayata geçecek.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Peki, velinin talebi?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Biz, kapasite yaratmak derdindeyiz. Kapasite yarattığımızda çocukların oraya gidip gitmemesi, mesela bir başka şey, bizim akşam ve gündüz...

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Yani mesela müdürün aklına gelmeyin, velinin talep ettiği bir şey olursa ne olacak?

BAŞKAN – Ne demek o?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Hakonabilir, tamam. Şimdi zaten, diğer iki saat...

BAŞKAN – Nakış di kiş kursu isterse “Yok, halk eğitime git.” diyeceğiz mesela.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Yok, öyle değil.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İki saat var onun için de işte.

BAŞKAN – Yeterli talep olursa, öğretmeni de bulursa...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yapabilir.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Mesela, 2 tane, 3 tane öğrenciyey...

BAŞKAN – 1 taneye bile olur.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Zaten Başkanım, burada sonucu belirleyici olan okul idarecileri.

BAŞKAN – Kesinlikle. Şimdi oraya geleceğim işte, toparlayarak gelmeye çalışıyorum, hemen sözü ben size vereceğim yani şu anda önümüzdekileri görelim. Bu önermelerimiz Millî Eğitimde nasıl karşılık bulur? Bütün bunların bu hâle gelmesi arkadaşlar, buradaki yapılan çalışmalarla önermelerimiz, onlar da kendilerine bir çizelge hazırladılar ve bu arada arkadaşları tebrik ederim. Hem TÜBİTAK için söylüyorum hem Talim Terbiye için söylüyorum, Millî Eğitim için söylüyorum hem de Kalkınma Ajansı yani bu arada arkadaşlar birbirleriyle gerçekten çalıştılar. YÖK'ü de içine katalım, haksızlık etmeyelim.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bizim buradaki arkadaşlar.

BAŞKAN - Hayır hayır, oradaki arkadaşlar yani bizim komisyona gelip, dinleyip, hani çok şikâyet ettiğimiz ama kurumlarına döndüğünde komisyonu çok yankılatıp hareket etmişler arkadaşlar. Çünkü hangisiyle konuşsak atılmış adımları var, senin moralini düzeltmek için söylüyorum. Demin çok güzel bir şey söyledi yani otuz sene kolay olsaydı zaten bunu yapardık, bu zor bir şey yani zor bir şey olduğu için herkes bundan kaçmış, kaçınmış. Çünkü soyutu çok fazla olan, insanın kişisel becerisine çok dayanan bir şey bu, bu çalışma. Onun için bu arada biz sadece konuşmadık farkındaysan yani sadece dinlemedik. Birebir işte, bugün en sonuncusunu yaptık birebir kurumları takip ediyoruz. Arkadaşlarla çalışıyoruz, izliyoruz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Biraz da taciz...

BAŞKAN – Evet, bunun karşılık yansımasıdır Millî Eğitimdekiler bu. Ha daha da geliştirebilir miyiz diye şu istişareleri yapıyoruz: 3'üncü dörde geldiğimizde, 3'üncü dördte bunlar devam ederken bunların içinde de belki binlik sayılara girecek. Deminki Hocamın söylediği, öbür Hocamın tasdik ettiği, çünkü herkesin birden gözlerini izliyorum. Nedir? Kanunla kurulacak özel liseler. Bunlar bindelik sayılarla ölçülen çocukların yatılı olarak üzerinde TÜBİTAK iş birliğinin de çok yoğun olduğu ayrı eğitimlerden bahsediyoruz.

Bu arada, dün akşam YÖK'teki arkadaşlarla konuştuk, bugün de Talim Terbiye'yle paylaştık. Çocukların lisedeyken erken ders alarak okulu erken bitirmeleri ve aynı zamanda üniversiteden ders alarak bu dersi ileride kredilerine saydırmaları. YÖK olumlu karşıladı, Millî Eğitim ilk aşamasını olumlu karşıladı, önümüzdeki süreçte görüşmeleri sürdürecekle, inşallah sonuç olarak da buraya yansıyacak.

Geldik tekrar şimdi başlıkları atıyorum. Üst kurulla ilgili bir üst kurul önermeleri var strateji belgelerinde. Strateji belgelerinde, okumanızı tavsiye ederim arkadaşlar, hem ufkunuzu açacak hem tartışılabilir şeyler çıkaracak. Yani ben üst kurula çok taraftar olmayanlardanım, her konuya bir üst kurul açılması çok anlamlı gelmiyor. Olağanüstü yetkilerle, kurumların zaten kendi içinde karmakarışık yapıları var, o hâle geliyor ama sizin düşüncelerinize ben sunuyorum tabii ki.

Üstün yetenekli çocukların eğitiminde yerel yönetimlerin yeri ne olmalıdır? Şimdi ikinci turunda bunlara da fikirlerinizi lütfederseniz çok sevinirim. Bilim sanat merkezleriyle ilgili kanaatlerinizi tekrar almak istiyorum ve buradaki eğitimle ilgili.

Sağlık Bakanlığına bir yer bulmak istiyor muyuz? Çocuğun okul öncesi kısmında Sağlık Bakanlığıyla çok yakın olduğunu düşünerek aile hekimine bir rol düşer mi? Bu konudaki kanaatlerinizi almak istiyorum.

Tespitler arasında herkesin ortak kanaati var, özellikle uzman arkadaşlar için belirtiyorum. Kurumların duyarlılığı, iletişimsizliği ve dünya kadar panel, çalıştay yapmalarına rağmen hayata geçirme konusunda “ebilirlige” sahip olmaması.

“MEB koordinasyon yapan kurum olmalı.” konusunda genel bir kanaat yaygın komisyonda, ben buna aykırı düşünüp özellikle ortaöğretimden sonra Bilim Teknoloji Bakanlığının daha ağır rol alması gerektiğine inananlardanım ama tekrar konuşulacak şeylerden birisi.

Üstün yetenekli öğrencilerin öğretmenini diye bir kavramın olmadığını komisyon reddetti ama yüksek lisans ve ihtisasta alan eğitimini genişleterek özellikle bilim sanat merkezlerinde öğretmenlerin görev yapması gerektiğini, Hocam çok haklı olarak altını çizdi, buradaki öğretmen ve görev değişiklikleri çocuklarla birlikteliği, sürekliliği ve tecrübeyi birden yok sayan bir şey, doğru bulmuyoruz.

Öğretmenin motivasyonlarını konuştuk ama motivasyonlu öğretmeni, o motivasyonu verip ihtisastırmak, özellikle yurt içi -yurt dışı imkân sağlamak için ölçme ve değerlendirme konusunda soru işaretlerimiz var nasıl olmalı diye.

İstihdam konusunda genel kanaatimiz bu çocukların bu konuda hiç sıkıntı çekmeyeceği, bunun için bir gayretimizin olmayacağı ama yurt dışına kaçışlarının engellenmesi gerektiği. Ama arkadaşlar verimli toprakta insanlar üretim yaparlar. Adamın dartsı varsa bir beş alacağı yerde eşinmeyi tercih eder. Eğer bu kadar eğitim almış ve zeki çocuklara “Hayır kardeşim, sen şimdi dur bizim

tarlada ek bire bir al.” dersek bunun da çok haksızlık olacağını düşünüyorum. Ama öbür tarafta da madem memlekete, millete yaramayacaksa “Niye buraya da kaynak aktarıyoruz?” diye de düşünülebilir.

Bendeki notlar bu ve tekrar Tülay Hanım’ dan başlıyorum.

Tülay Hanım, buyurun.

Beşer dakika veriyorum arkadaşlar.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ben BİLSEM’lerle başlayayım. Ben, BİLSEM’lerin kapatılması gerektiğini düşünüyorum çünkü BİLSEM’lerin yaptığı hizmetleri biz de yerel yönetimlerde hobi merkezleri olarak gençlik merkezleri üzerinden yapabiliyorlar. Çünkü metodu yok, müfredat olmaması gerekir zaten. Eğer üstün yeteneklilerden bahsediyorsak müfredat, sabit ve standart eğitimden bahsetmemiz mümkün değil.

Eğer böyle başlarsak ilk baştan yanlış başlıyoruz çünkü eğitim ve bunun yön vericilerine “öğretmen” dediğimizde burada da kaybediyoruz çünkü “öğretmen” dediğimiz görevli ya da öğretmenin görevi belli bir müfredat üzerinde bilgiyi aktarmak. Bizim üstün yeteneklilerde aradığımız bilginin aktarılması değil, bilgiyi aktaran biri vardır yani nedir? Havuz problemi birini anlatır, bir matematik öğretmeni, ama ondan sonra bu havuz problemi üzerinden bu çocuğun düşünmesini sağlayacak program, düşünme becerisi ve proje geliştirme becerisini geliştirecek ayrı bir insandan bahsediyoruz biz. Buna yön verecek, o projenin gelişmesini sağlayacak -konudan anlamayabilir ama- projenin oluşmasını sağlayacak insandan bahsediyoruz yani bu ayrı bir eğer meslekse, meslek değil ama bir grup. Şimdi, bizim yerel yönetimlerde bu hobi gençlik merkezlerindeki hobi alanlarıyla BİLSEM’dekiler birbirinin aynısı çalışıyor, bunu söyleyebilirim.

Sağlık Bakanlığı dediniz, başta şunu söyleyeyim: Bizim bu stratejik -her şeyden önce onu söyleyecektim- eylem planının belirlenmesi gerekiyor kurumlar için. Her kurumdan bizim hedef ve eylem planını belirtmesini beklememiz gerekiyor yani nedir bu? 2013-2018, 2018-2023 ve başlayarak en azından 100’üncü yıl hedefimizi Cumhuriyetin 100’üncü yıl hedefini ilk hedef kabul edip onun üstüne bir çalışma yapmasını bekliyoruz. Biraz önce teşkilat şemasını izlediğimde çok şaşırıldım çünkü genel müdürümüze o teşkilat başkanlığı isimleri altındaki bütün soruları sorduk ve cevap alamadık ve biz şunu gördük o zaman: Bizim kurumlarımızın hedefleri, stratejik planları yok yani böyle bir çalışma yok. Bizim kurumlarımızın özellikle bu konuda, bilim konusunda...

BAŞKAN - Hangi genel müdür için bahsediyoruz? Kayıtlara geçiyor.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Millî Eğitim Özel Eğitim... Yani böyle o her başkanlık hedefini ortaya koymak zorundaydı yani stratejik hedeflerini.

BAŞKAN - Yani tespit olarak şunu söylüyorsunuz: Buraya gelen kurumlar ve genel müdürler önlerinde yıllara sari bir planla gelmediler.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Gelmiyorlar.

BAŞKAN - Herkes sıfırdan başlıyormuş gibi konuştu, çok önemli bir tespit. Evet...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Şimdi, biz bu tüm kurumları yaparken bizim üstün yeteneklilerde dört başlık ama üçü esas başlığımız olan konu var.

1) Tanılama yani biz bu raporu yazarken bir tanılamayı yazacağız.

BAŞKAN – Tamam, devam.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – 2) Bunu yazarken eğiticiler ya da yön verenler başlığı altında bunu TÜBİTAK, YÖK ve hangi kurumlar hazırlayacaksa bunlardan planları almamız gerekiyor.

BAŞKAN - Siz orada tanılamayla ilgili bir plan mı olsun istiyorsunuz, sürece mi bıraksın diyorsunuz?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Sürece bırakılmaz.

BAŞKAN - İlk dört yılda sürece bıraktık ya, tanılamıyoruz çocukları, fişlemiyoruz, öyle bir kanaat oluştu.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Şimdi, tanılama şu: Hocalardan alıyoruz, birinci ekip bu, gelen ekip ilkokul öğretmenleri o dört yıllıktı, sınıf öğretmenleri...

BAŞKAN - Önemli bir konuya girdiğin için ikişer dakika ekle oraya yedi dakika olsun.

Yarın ÖSYM’ye gittiğimizde ÖSYM bize görme engellilerin imtihanlarını nasıl hazırladığını anlatacakmış bir görselle ki üstün yeteneklilerle ilgili bir genel yaparsa nasıl yapacağını, bu arada bilgilerinize sunuyorum özel olarak.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ben, bu ÖSYM’ nin mevcut sistem gibi sınava alıp yetenekleri belirlemesine karşıyım. Bizim genel aile yapımız, çocukları birdenbire ailelerin çıldırmasıyla sonuçlanan bir sürece giriyoruz.

Normalde geldiğimiz İnternet' in, her köyümüzün, her okulumuzun, her sınıfımızda olduğu noktada, bizim normal taramaları İnternet üzerinden sanal ortam üzerinden belli sürelerde, altı aylık sürelerde bazı sorular göndererek –eğer bu iş zekâysa- onunla ilgili tanılamayı yapmamız lazım, kesinlikle herhangi bir sınava tabi tutmamamız lazım. Birinci aşamada böyle bir sınava tutup aileleri de çıldırtmamamız gerekiyor yani şekil...

Bu, modeller belirlemesi gerekiyor, eğer eğitim dersek kanunen Eğitim Bakanlığının sorumluluğunda yani biz istediğimizi diyelim.

BAŞKAN – Model derken?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Şimdi, biraz önce bahsettiğiniz atölye ya da laboratuvar dediğimiz sistem içerisinde atölyelerin kurulmasında fizik, kimya, biyoloji, edebiyat, her türlü atölyeyi kurabiliriz ama müzik ve spor atölyelerini de kurmamız gerekiyor. Müzik ve spor atölyeleri dediğimizde spor atölyelerinin içerisine Sağlık Bakanlığının ve Spor Bakanlığının dâhil edilmesi gerekiyor. Yani kümeleme yöntemi ile şöyle söyleyelim: Eğer bir çocuğun sporun herhangi bir dalında yeteneği, bedenen bir güçlülüğü varsa, bedensel zekâsı varsa bir çocuğun –bu, bacak kaslarıyla ilgili olabilir, başka bir şeyle olabilir- birinci bölümde Sağlık Bakanlığı devreye girip eğer bu çocuğun yeteneğinin de geliştirilmesini istiyorsak bu çocuğun sağlığının bu özelliklerinin geliştirilmesi için antrenör özelliğinde birilerinin danışman olması gerekiyor, eğitimin dışına çıkıyor bu.

İkincisi, Spor Bakanlığının dâhil olması gerekiyor eğer böyle bir yeteneği varsa bunun zaman kullanımı ve bu spor dalındaki çalışması ya da bu atletizmdeki yeteneğinin -biraz önce Sayın Vekilimizin söylediği gibi- başka bir alanda da farklı yeteneğini tetikliyorsa o alandaki yeteneklerinin de ortaya çıkarılmasını sağlaması gerekiyor. Yani kurumlar arasında böyle ortak çalışmalar olması ve yetenekliye destek verilmesi gerekiyor. Şimdi tanılama...

BAŞKAN – Başka başlığın var mı?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) –Var.

BAŞKAN – Doldu süren, onun için hızlı hızlı yani isterseniz on dakikaya çıkarabilirim ama birbirinize tahammül edermisiniz bilmiyorum. Ben buralıyım, yeter beş dakika.

Siz o başlıkları hemen okuyun geçelim, detaya girme ama sadece başlık söyle kayıtlara geçsin.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Tanılama, eğiticiler ve model atölyeler belirlenmesinin sonrasında bu eğitim yaşını aştıktan sonraki ya da mesleki eğitimi tamamladıktan sonra bir izleme ve takibin ülke için gerekli olacağını düşünüyorum, bir model oluşturması, genel tarama gerekiyor.

İnternet, sanal ortam üzerinde bilişim çalışmasının artmasını istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Gönül Hanım. Ekleyeceklerinizi başlık hâlinde...

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Hocamın sırasıydı.

BAŞKAN - Doğru, özür dilerim, öyleydi sahiden.

Buyurun.

TEMEL COŞKUN (Yalova) - Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım. Adım adım sonuca doğru gidiyoruz ve iyi gidiyoruz.

BAŞKAN - Çok güzel ya, korkunç bir keyif alıyorum, anlatamam size.

TEMEL COŞKUN (Yalova) - Yani ne yapacağımızı belirliyoruz, kiminle yapacağımızı ve nasıl yapacağımızı, tabii detayları konuşuyoruz. Şimdi, öğretmenin motivasyonunun üzerinde siz çok duruyorsunuz haklı olarak. Ben de çok önemsiyorum bir öğretmen olarak, eski bir öğretmen olarak. Öğretmenlerimizin şu andaki sosyal imkânları çok yabana atılacak gibi değil. Mesela yurt içi- yurt dışı imkânları tanınıyor, seyahat imkânları ama bu biraz daha artırılabilir biraz daha bu imkânlar geliştirilebilir ama...

BAŞKAN – Nasıl seçelim Hocam?

NECATİ BİLGİÇ - Belli sınavlara tabii tutulur.

BAŞKAN – Ne yapsın yılda on saat fazla ücretsiz ders vermeyi, gönüllü çalışmayı göze alana mesela, iki tane şehirde şu kadar süre şöyle bir şey yapmak gibi.

TEMEL COŞKUN (Yalova) - O zaten gönüllülük esasına dayalı ama bir taraftan da hizmet puanı olabilir başka bir şey yani o bir farklılığı da çok fazla makas açmadan da, dengeyi bozmadan da altını çiziyorum, o da çok önemli.

BAŞKAN – DPT' deki bütün arkadaşlar yurt dışına gidiyor mesela yazık günah değil mi, öğretmen niye gitmiyor?

TEMEL COŞKUN (Yalova) – O niye gitmesin?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Öğretmenler de yavaş yavaş gidiyor.

BAŞKAN – Yani gitmeliler zaten.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Başladılar.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Avrupa Birliği projeleriyle beraber ufacık ilçedeki öğretmenler bile gidiyor.

BAŞKAN – Turizm Bakanlığındaki arkadaşlar gidiyorlar yurt dışına, niye öğretmen gitmesin yani.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Eskiye göre gidiyorlar, iyiler.

BAŞKAN – Diyanettekiler 2'şer, 3'er defa gidiyorlarmış. Buradan öğretmenlere müjde verelim, bunu teşvik edelim, kampanyalarını yapalım, kesinlikle katılıyorum ve destekliyorum.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Öğretmenlere şunu demek lazım: "Sizi seviyoruz, siz başarılısınız, başaracaksınız." imajını da yerleştirmek lazım. Birazcık son zamanlarda sıkıntıları var malum -tırnak içinde- onu da yenmek lazım, o yansıyor.

Dolayısıyla ben deminki konuşmamda idarecilerden bahsettim Sayın Başkanım, okul müdürlerinden. Mesela, bana bir şey geldi bu 4+4+4'le alakalı, İstanbul'da bir okul "Kur'an-ı Kerim ve Siyeri Nebi derslerini tercihi ders olarak, seçmeli ders olarak koymayacağız." demiş. Ben onu tabii araştıracağım, bakacağım yani okul müdürleri çok geniş imkânlarla ve yetkiye sahip ama niyet çok önemli, açıkça burada söylemekte bir mahzur yok yani o çok önemli. Dolayısıyla bizim burada hazırlayacağımız rapor ve Bakanlığın uygulamaları bu sene hayat bulurken bazı olumsuz şeylerle de karşılaşacağız tabii, buna da hazırız.

BAŞKAN – Tabii, tabii, onu test edeceğiz, göreceğiz, doğru.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Bunu da göreceğiz.

Ben, üstün yetenekli, zekâlı çocukların istihdamı konusunda şartlar ülkemizde olduğu sürece hiçbir sorun olmayacağını düşünüyorum. Mesela Yalova'da Akkök Grubunun bir fabrikası var Başkanım, burada karbon elyafı başarıya taşıyan Yalova'dan üniversiteyi birincilikle bitirmiş öğrenciler ve Yalova'nın çocukları ama Yalova'da başka aranan bir şey var, her sene Yalova biliyorsunuz üniversite sınavlarında sürekli ilk 5'e giren bir başarısı var, birkaç yıl da birincilik aldı, bu sene 9'uncu. İlk defa bu kadar aşağı düştü ama sürekli ilk 5'in üzerinde, ya 1, ya 2. Fakat herkesin merak ettiği bir şey var: "Bu çocuklar mezun olduktan sonra nerede?" Yani bunu arıyor. İşte onun şeyi şu: İstihdam alanı yok. Yani bir Akkök Grubu var, onun dışında başka bir şey yok. Dolayısıyla üstün zekâlı çocukları mesela Koç Üniversitesi, Sabancı Üniversitesi ne yapıyor? Alıyor, yetiştiriyor ve çalıştırıyor zaten, istihdam sorunu yok.

En önemli bir konu Sayın Başkanım, yerel yönetimlerin bakışı. Uyuyan bir alan da orası Sayın Başkanım. Yani üstün zekâlı çocukların bu şeyini, yaptığımız bu hamlenin, başta Bakanlık olmak üzere, bütün kurumlarda yapılan bu hamlenin bir şekilde yerel yönetimlere de yansması lazım. Yerel yönetimler de bunun farkında olması lazım. Yerel yönetimlerin elinde -ben biraz da belediyeçi olduğum için, çalıştığım için biliyorum- çok geniş kaynakları ve imkânları var yani onlardan faydalanılabilir, onlar okulun dışında sosyal çalışmalarına da katkı sağlama açısından üstün zekâlı çocuklara ciddi anlamda destek olabilirler.

BAŞKAN – Şöyle yapalım: Muhalefetteki arkadaşlarımız illerine gittiklerinde denetimlerini ve gözetimlerini bu alanda neler yapıldığına dair bakıp eleştirilerini ona göre kuvvetlendirsinler.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bunu ülkenin genelini düşünerek yani Şırnak'ı, Mardin'i, Diyarbakır'ı...

BAŞKAN – Tabii, tabii.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Kesinlikle.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Niye sadece muhalafetteki milletvekilleri?

BAŞKAN – Hayır, hayır -biz de duyarlılığı artırmak- özellikle yerel yönetimler için diyor. Yerel yönetimlerdeki duyarlılığı artırmak için ve o arkadaş da vaat verirken özel yetenekli çocukların eğitimiyle ilgili vaatlerini katmaya başlasınlar, biz de kendi arkadaşlarımıza aynı şeyi söylerken bir duyarlılık ve farkındalık oluşturulması açısından.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Ve sonuç olarak ben de bir cümleyle ifade etmişim, Yüksel Hocam biraz daha açtı, bu çalışmalarda Anadolu'nun nasibini almasını özellikle ben de arzu ediyorum. Yani belli yerlere odaklanan bir çalışma değil, daha geniş kapsamlı bir çalışmayı mutlaka yapmamız lazım. Bizim ülkemizde bir gerçektir bu, ister karşı çikalım ister taraf olalım, birçok şeyler belli yerlerde kalır ama mesela beni Yalova'dan...

BAŞKAN – Ölüm korkusundan insanlar çalışmaya gitmiyor, terör korkusundan yatırım yapmıyor yani kimse de tek başına masum değil bu işte yani orada yaşayan insanların da bu konuda kendi duyarlılıkları olup yatırımları koruması, kollaması, çalışmaya gelen insanları koruyup kollaması lazım yani bu farkındalığın hep birlikte artırılması lazım. Göç bu işin tek nedeni değil, Karadeniz'deki

Doğu'yu, Doğu'daki Batı'yı, herkes birbirini düşünmek yerine, herkes biraz kendini düşünecek, şartlarını olağan hâle getirecek, biz de hepimiz birbirimize destek vereceğiz.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Kesinlikle.

Evet, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben de çok teşekkür ediyorum, gerçekten güzel gidiyor.

Buyurun Dilek Hanım.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Başkanım, teşekkür ediyorum.

Siz birkaç başlık vermiştiniz, ben de not aldım, oradan başlamak istiyorum. “Üst kurul” dedik, “üst kurul” ifadesi açıkçası bana da çok soğuk geliyor, “Üst kurul, üst kurulda çalışanların özlük haklarını korumak üzere kurulmuş bir ayrıcalık mekanizması.” gibi bir algı var şahsen bende de. Bu anlamda da bir üst kurul olarak olmasını değil, direkt Millî Eğitim Bakanının emrinde, Bakana bağlı, bu anlamda özerk bir kurum olmasını ben daha uygun düşünüyorum açıkçası yani öneri olarak sunuyorum bunu.

“Yerel yönetimler” dediğimizizde sadece belediyeler aklımıza gelmemeli aslında ama hep belediyeler aklımıza geliyor sadece “yerel yönetimler” dediğimizizde. “Yerel yönetimler” dediğimizizde bunun içinde ticaret odasını, STK’ları, hepsini bir çerçeve içerisinde değerlendirmek gerekiyor. Buraya gelen katılımcılardan birisinin bir önerisi olmuştu, “Bilim, sanat merkezleri gibi kurumlar yerel bir mekanizma tarafından sponsorluk olarak desteklensin, bu anlamdaki üstün yetenekli çocuklar bölgelerinin sorunlarına çözüm önerecek çalışmalarda bulunsunlar, deney yapsınlar, bu anlamda proje geliştirsınler.” gibi bir öneri olmuştu burada. Ben de bu fikre katılıyorum. Bu anlamda “yerel yönetimler” dediğimizizde STK’ları, ticaret odasını, belediyeyi, valiliği içine alarak kalkınma ajansları da kuruldu şimdi bölgelerde, kalkınma ajanslarının bütçelerine biraz önce saydığım bütün kurumlardan kesinti yapılıyor ve bu anlamda orada da bir kullanılmayan projeler kısmı ve ödenek kısmı olmuş oluyor. Tabii, bu aslında sonraki maddeyle ilişkilendirilecek bir şey, bilim sanat merkezlerini ne yapacağız? Şimdi, bu müfredat gösteriyor ki bilim sanat merkezlerine ihtiyaç kalmıyor. Bir ilçeden çocuğu alıp il merkezine taşımak bilim, sanat merkezine, çok da gereklilik arz etmiyor, eğer bu müfredatın içeriğini doldurup bilim, sanat merkezlerindeki çocukların okul dışındaki o aktivitelere ayırdıkları zamanı ve heyecanlarını okul içinde çocuklara sağlayabilirsek otomatik olarak okullar bu sorunu çözmüş oluyor. Bu anlamda belki yerel yönetimlerle il millî eğitim müdürlüğü arasında bir protokol imzalanarak ama sadece yerel yönetimler belediye değil, okulların ihtiyaçları konusunda belki teşvikler olabilir, belki atölyeler konusunda biraz önce saydığım bütün bu kurumların teşviki olabilir, belki okullardaki bu atölyelerde, “laboratuvar” demiyorum, hazırlanacak olan projeler konusunda bu yerel yönetimlerin proje yarışmaları, vesaire ile teşvikleri olabilir, ödülleri olabilir, ekonomik destekleri olabilir, bunu “Bilim, sanat merkezleri kalacak mı, kalmayacak mı?”, buna karar verdikten sonra okullardaki kurulacak olan bu atölyelerin desteklenmesi konusunda ayrıca bir kısımda değerlendirebiliriz diye düşünüyorum. Aile hekimlerinin bence tanılması çok önemli çünkü bizim farkında olduğumuz andan itibaren çevremizdeki insanlara söylememizle bile birçok çocuğun tespiti yapıldı ve birçok çocukta bir anomalinin olmadığı, aslında normal olduğu, ailenin bilinçsizliğinden kaynaklanan bir algı eksikliği olduğuna karar verdi. Bu anlamda aile hekimlerine eğitim verilirken bu konudaki tanılamayla alakalı hani “Çocuğumda olağanüstü bir durum var.” şeklinde gidecek olan ailelere tanılamayla alakalı teşviki ve tespiti konusunda katkı sağlayacağına inanıyorum. Müfredat konusu içi doldurulacak bir konu. Bu konuda ailelerin talebinin de önemli olacağına inanıyorum.

Öğretmenlerin teşviki konusunda öğretmenlerimizin gerçekten teşvike ve morale ihtiyacı olduğuna inanıyorum. Bu anlamda yetenekli öğretmenlerin uygun imkânların da sağlanmasıyla idealist öğretmenlerimizin olduğunu ve bu işten zevk almak adına, kendilerinin mutlu olması adına öğrencilere gerekli katkıyı sağlayacağına da inanıyorum ama motivasyonda, marifet iltifata tabidir, bu marifetlerin artması için iltifatlandırmanın da olması gerektiğini de ayrıca belirtmek istiyorum. Bu konuda hizmet puanı olabilir. Belki valilikler tarafından verilen teşekkür belgeleri -Yüksel Hocam bunu daha iyi bilir- maaş taltifi olarak kendini gösteriyor. Belki bu anlamda başarılı olan öğretmenlere ve bu anlamda öğretmenlerin de kendi içinde rekabetini sağlayarak, kendini bu alanda yetiştirmesine taltifler de etki sağlayabilir diye bir öneride bulunmak istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Elli yaşına gelmiş yılların öğretmenini İstanbul’da yaptığım bir sivil çalışmada ağırladığımda deniz görmediğini öğrendim, bırak İstanbul’u görmek, deniz görmediğini, “İlk defa deniz görüyorum.” dediğinde yani -tüylerim diken diken oluyor- ben şaka falan yapıyor zannettim. “Peki, kaç farklı şehir gördün?” dedim. “Sadece ilçemiz diğer, işte bir öbür şehrin kenarında, hani berikine daha yakın olduğu için oraya gittim, bir kere bilmem neyin düğünü vardı, iki-üçü geçmez...” Bu kendi eksikliği de olabilir ama yani

nasıl gidileceği veya bu cesareti gösterme konusu da olabilir ama bizim yine de önyak... Çocukları gezdiriyoruz şehir şehir, öğretmenleri gezdirmiyoruz ya gerçekten.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – 100 bin çocuk hareket hâlinde, haberiniz vardır Seyyah Projesi'yle. Belirli iller tespit edildi tüm ülkemizde.

BAŞKAN - Kim yapıyor?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Gençlik ve Spor Bakanlığının Minik Seyyahlar Projesi'yle.

Benim ilim de onlardan birisi. Tokat'a gelecek çocuklar, Tokat'taki çocuklar başka bir ile gidecek, tüm Türkiye'de öğrenci değişimi gibi illeri ve kültürünü tanıma projesi var, 100 bin çocuk da bundan bu yaz tatil döneminde faydalanacak.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Şimdi, efendim, Türkiye'de öğretmen oluncaya kadar bir çaba sarf edersiniz, olduktan sonra hiçbir şey yapmayın, emekli oluncaya kadar size kimse dokunmaz. Bir köye gönderirler orada köylüleşirsiniz, unuttur sizi devlet, hele bir çabanız yoksa, kendi hâlinize terk eder sizi, çocuklarınız bile köylüleşir. Bunlar bir rotasyona tabi tutulsa, köydeki şehre getirilse, şehirdeki köye götürülse...

BAŞKAN – Hocam, bu görev yer değiştirmeleri bunu sağlamıyor mu 3 senede, 5 senede bir?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Yöneticilerde var o, öğretmenlerde yok.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Şimdi, “Öğretmenlere terfi, teşekkür...” dendi, bunun da cılkı çıktı çünkü görevde yükselmede bu belgelerin gerekli olduğu gibi bir norm kondu. Bu sefer kendi yakınlarının o makamlara gelmesi için ha bire teşekkür, takdir belgeleri verildi, o da ciddiyetini kaybetti çünkü taraflı, yönlü, emeğin karşılığı olmadığı gibi bir kanaat oluştu. Yani bunu daha reel hâle getirip, ücretlendirme gibi, yurt dışı gezi gibi başarılı olanlara böyle somut bir ödüllendirme yapmak lazım. Ders saatleri olabilir ama öyle ne kadar hak verirsiniz verin şu anda öğretmenler maddi olarak sıkıntı içerisinde. Bunlar ücrete yansiyabilir, buradaki öğretmen kendini bu konuda, hazırlama konusunda sorumlu hisseder, ona imkânlar açılabilir.

İllerde bu konunun millî eğitim müdürlerine verilmesini sakıncalı görüyorum, yetersiz görüyorum, valilere bu görevin verilmesi lazım. Valiler hem Millî Eğitimi organize eder hem il genel meclisini organize eder hem sivil toplum kuruluşlarını organize eder hem bankaları organize eder, valilere verilecek bu görev o ilde bütün kesimleri bu noktaya dikkatini çeker. Yaptırımı valinin daha yüksek olur, daha da ciddi olur. Millî eğitim müdürleri genelde siyasi görünürler, orada herkes bu şekilde yaşayabilir, valiler daha devleti temsil ettiklerinden.

BAŞKAN – Ne veriyoruz orada valiye?

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – “Yerel yönetimlere nasıl bir görev vereceğiz?” sorunuz vardı ya bu konuyla alakalı...

BAŞKAN – Evet.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bu okullardaki atölyelerin oluşturulması bile...

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Tabii, atölyelerin oluşturulması... Valiler bunları çok kısa zamanda hallederler.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Bankaları sponsor yapabilirler.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Tabii, fabrikalara söylerler yani valiler bu işi çok kolay yaparlar.

Diğer taraftan, evet, sponsor olarak bu bankalar, özel fabrikalar, bunlar işte yine valinin koordinasyonunda yapılabilir. Öğretmen motivasyonunda bunu somutlaştırmak lazım, bu öğretmenlerin eğitilmiş, bunu hak etmiş... Bunun kıstası da sınav mıdır, almış olduğu üstlerinden dereceler midir, her sene sicil verilir, bu sicil mekanizması da bu Millî Eğitimde çalışmaz. Yani şunu bilin: Millî Eğitim gibi bu devasa teşkilatta özel yetenekli çocukların eğitimiyle ilgili hiçbir dert yoktur, hiç olmamıştır yani âdet yerini bulsun diye bu iş konmuştur, hiç gelenler de bununla alakasızdır, böyle bir konu yoktur. Yani millî eğitimde şudur efendim: İlçe başkanı, delege, milletvekili yakınıni, birini millî eğitim müdürü yapar -bütün iktidarlarda böyle olmuştur- işte bir öğretmenin tayinini bir güç gösterisi gibi görür. Yani bu üstün yetenekli çocuklar falan emin olun Türkiye'de ilk defa geliyor böyle, o yüzden çok etki yapıyor kamuoyunda. Millî Eğitimciler de bilmiyor bunu, Millî Eğitim teşkilatı, Bakanlık bu konulara çok yabancı, çok ilgisiz. İşte soktukları bölüm bile hangi çocuklarla bir arada. Bu bakımdan bu çok ciddiye... Onlara da aslında biz bir şey yapmasak bile onlar da şu an kendi kendilerini sorguluyorlar, “Ne yaparız?”ı sorguluyorlar ama tabii bu Komisyonun başarılmasının da bunda etkisi var. Bu motivasyonu dediğim gibi maddi olarak yapmalı, yurt dışı gezilere, araştırmalara, proje hazırlamalarına, bu projelerin değerlendirilip ödüllendirilmesi gibi yine bunu bir uzman...

BAŞKAN – Sağlık Bakanlığına rol veriyor musun?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Efendim, Millî Eğitim Bakanlığı bütün okulları birleştirdi. Artık önceden Sağlık Bakanlığının da okulları vardı...

BAŞKAN – Hayır, hayır, tanılama ve süreç açısından aile hekimliğiyle ilgili bir rol verebiliyor muyuz?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Ben şahsen Millî Eğitim Bakanlığının, dediğim gibi, il rehberlik merkezi bu konuda donanımlıdır ama yetersizdir, güçsüzdür, onların güçlendirilerek alan taramasında onların görevlendirilmesinin daha sağlıklı olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – ÖSYM'ye bir görev çıkarıyor musunuz bu süreçte?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – ÖSYM bu sistemin yürümesini sağlayacak, öğretmenin hazırlanması, programların...

BAŞKAN – ÖSYM, YÖK değil.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Tabii yapılabilir efendim.

BAŞKAN – Yani o bir sınavla genelde genel bir test, yılda 2 kere, 3 kere, hani TOEFL gibi yapayım, ortaya koyup herkes kendini görsün mü der, demez mi bilmiyoruz yani.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Evet, görsün. Yani dediğim gibi hizmet içi eğitimler sadece yöneticilere yapılır, öğretmenlere hizmet içi eğitim yoktur, öğretmen kendini yenilemez, ihtiyaç da hissetmez ve sizin çocuğunuzu hangi öğretmene vereceğiniz gibi bir seçme hakkınız da yoktur, mecbursunuz ona vereceksiniz, o öğretmendir. Öğretmen beceriksizdir, yeteneksizdir, gece yarısına kadar alkol almıştır, kumarhaneden gelmiştir, sınıfta uyur, bilirsiniz bunu, şikâyet edersiniz, dert yanarsınız ama okulu yöneten zaten çapsiz olduğu için ne siciliyle onun oynayabilir, ne soruşturma açabilir, hele arkasında da böyle bir güç hissediyorsa kimse ona dokunamaz, Doğu ve Güneydoğu' da ise hiçbir şey yapılamaz. Bir hizmetli bile okulda bazen okul müdürü gibidir, bir hizmetli. Yani o kadar laçka bir teşkilat bu Bakanlık. Biz onları açmak değil, sadece bu konuda, Sayın Vekilim dedi galiba, özerk, Bakana bağlı, böyle bir şey oluşturabilirsek bu hengâmeden kurtarmış oluruz. Bunların içerisine sokarsak bunu bu yine kaybolur gider ama o nasıl yapılabilir onu düşünmek lazım. Bakana direkt bağlı...

BAŞKAN – Bu arada, mail'lerimiz hep açık olacak hem arkadaşların hem bizim, birbirimizle haberleşmek, aklımıza gelenleri yazmak yani ille burayla sınırlı değil, birbirimizi uyararak doğru olur diye düşünüyorum bu süreçte çünkü önümüzde Mecliste açıldıktan sonra bir buçuk ay gibi şeyimiz var.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Kırk günümüz var.

BAŞKAN – Evet, yani bereketli bir gün. Bu arada göreceğiz, etrafta konuşacağız, insanlara soracağız, yapabildiğiniz her yerde program yapmaya çalışın, sorabildiğiniz her yere sorup duyarlılıkları... Yani işte bize bir Balıkesir tecrübesini aktardınız bize, yeni bir ufukumuz genişlemiş oldu. Bunları artırmakta fayda var.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Ama bu Avrupa Birliği Projesi çerçevesinde geçen gün Stockholm' de tesadüf böyle tanıştım, 2 genç öğretmen Avrupa Birliği destekli projede gelmişler, orada çalışıyorlarmış çok mutlu oldum ama bunlar çok az.

BAŞKAN – Az, evet.

Buyur Gönülcüğüm.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Teşekkür ediyorum.

“Neden ümitsizdim.” sorusu vardı, şimdi belki çok sert bir şey oldu. Şimdi, tabii ilk dinlemeye başladığımızda geçen dönemki Mağdur Çocuklar Komisyonundan sonra büyük bir heyecanla başladığımız bir şeydi ve kurumları dinlerken birçok konuda Türkiye' de rastladığımız, “Ne yaptınız?” dediğinde “Burada bu benim görevim değil, bu benim yetkim değil, burada ben dururum, gerisi diğer bakanlığın ya da diğer genel müdürlüğün.”, bazı aynı bakanlık altında 2 tane şube müdürünün bile “Bu benim alanım değil, diğer tarafın.” dediği karmaşık bir tablo önümüze çıkınca ve hızla ilerleyen İnternet çağında bir yıllık bir süre kaybının bile arasının kapanmasında yaşayacağımız zorluğu düşündüğümde bugün sert, radikal kararlar alınsa bile bunun meyvanesinin en erken üç-dört yıl sonra alınacağını düşündüğümde ümitsiz oldum ama inşallah kurumlar beklediğimizden de çabuk olurlar ve daha hızlı davranırlar, biz de hızlı bir şekilde, ümitli bir şekilde, 1 Ekimde çok değişmiş bir şekilde başlarız.

Ben, aile hekimliğinin, Sağlık Bakanlığının okula başlayıncaya kadar yani bekleyeceğiz yani aile bu işin farkına varmazsa beklememe konusunda Sağlık Bakanlığının da tespiti konusunda olması gerektiğini düşünüyorum. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının belli bir aşamadan sonra kesinlikle bu işin koordinesinde olması gerektiğini -sizin gibi- düşünüyorum.

Şimdi, biz “Öğretmenlerin motivasyonları.” diyoruz. Peki, çocuklarımızın motivasyonu ne olacak? Yani çocuğumuzun hayatında bazen bir eğitimci, bazen bir yöneticinin beceriksizliğinden dolayı yaşanan travmalar yani çocukların hakları ne olacak, ailelerin hakları ne olacak, onların motivasyonu ne olacak? Çünkü bir çocuk karşındaki eğitimcinin yeterli olduğu düşünmediği anda ya da yanlış bir yönlendirme gördüğü anda ona olan güveni ve motivasyonu kayboluyor ve çocuğun hayatında ciddi defektler oluştuğunu da görüyoruz.

Yurt dışındaki çocuklara yine dönmek istiyorum. Tabii ki bu şartlar yani bizim sıkıntımız tabii ki buradaki şartlar yok ki bu çocuklarımız burada değil. Evet, yurt dışında eğitim gören çok başarılı bir Türk öğrenciye sormuştum: “Neden Türkiye’ye gelmek istemiyorsun?” Şöyle bir örnek vermişti: “Eğer ben bir kitap istiyorsam bu üniversitede, eğer dünyanın bir ucundaysa ben bunu üniversite yönetimiinden talep ettiğimde ve dünyada tekse, o ülkeden getirip bana bu kaynağı sunabiliyorlar.” O anlamda tabii biz ortamı sağlamadan çünkü bu çocuklar, bu tür üstün yetenekli insanlar aç, doymayan çocuklar gibiler yani bilime, bilgi almaya. Onlara gerçek anlamda ruh dünyalarını, ufuklarını doyuracak ortamı sağlamazsak tabii bunlara da “Türkiye’ye dönün, Türkiye’de kalın.” gibi bir haksızlık da yapmış oluruz yani o anlamda tabii bizim altyapımızı da iyileştirmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Şimdilik aklımıza gelenler bu. Tabii, üç ayın sonunda inşallah sahada gördüğümüz şeylerle döndüğümüzde de inşallah katkı vermeye devam edeceğiz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben daha önce bahsetmişim ama tekrar bahsedeyim. Bakanlığın “Yeteneklerin Geliştirilmesi Stratejisi 2012-2016” diye çalıştığı, daha önce çalıştığı, daha sonra sadeleştirdiği bir şey var. Birlikte arkadaşlarla baştan sona kadar okuduk, sonra Yüksel Hocam da geldi, irdede ve stratejinin aşamalarını yıl, gün, ay, bunun hepsini yapmış arkadaşlar, çalışmışlar yani emek de sarf etmişler. Ben onu da hani “Stratejisi yok.” diyoruz ya, eğer bu da genel kanaatlerinize olumlu olarak... Mesela nedir? İşte, kurumsal yapıların işleyişiyle ilgili mevzuatın düzenlenmesini kim yapacak, yazmış; kaç ayda yapacak, yapmış. Bunu niye çıkardım? Tülay arkadaşım önüme bir şey koydu, “Şöyle bir arakesitleri bulursak.” dedi ama şimdi, bu işte daha önce çalışılmış ve burada olan şeyler zaten. Eğer size vermiş olduğumuz stratejileri okumuş olsaydınız... Öğretmen gibi oldum.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Bana gelmedi yalnız o. Yalnız ben almadım o kitabı.

BAŞKAN – Ama bahsettim burada, kitap olarak gelmedi ama e-mail olarak geldi, bütün bunlar var ve bu konuştuklarımızın da hepsi bunun içinde. Ben okumanızı oradan rica ediyorum. Yani onları gönderdim.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ben görmedim çünkü.

BAŞKAN – Strateji konuştuk burada, çok konuştuk Hoca da geldiğinde hatta.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Başkanım, bir şey unuttum, çok özür diliyorum ama.

BAŞKAN – Buyurun.

GÖNÜL BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin) – Bir de bir sıkıntımız var yani şimdi biz üstün yetenekli çocukların büyük bir kesimini -hemen hemen belki yüzde 90’ın üzerinde- fen liselerine, sayısal alanlara yönlendiriyoruz ve çalışkan öğrencileri -ki bizim zamanımızda olan bir yöntemdi- matematik ve fen bölümündeki başarılı çocuklar edebiyat bölümünde okuyan ve yıllarca bütün başarılıların hepsi sanki doktor, mühendis olmak zorunda gibi bir algı varken, sosyal alanlarda da üstün yeteneklilerin keşfi ve değerlendirilmesi gibi toplum algısının da değişmesiyle ilgili daha ciddi adımlar atılması gerektiğini düşünüyorum. Yani sadece işte çalışkan öğrenci... Ki benim yaşadığım bir şey var. Türkiye’de derece yapmış bir öğrenciye kız verirken kızın annesine soruyorlar, “Damadın ne iş yapıyor?” diye, o da “Sosyolog” diyor, “Ya, ona da kız verilir mi yani bu da ne, doktor değil, mühendis değil.” gibi bir toplum algısıyla Türkiye’de ilk 50’nin içindeki bir çocuk için bu söylemin olduğu yani biz sadece başarılı öğrenci demek işte tip fakültesini kazanmış ya da mühendislik fakültesini kazanmış, son zamanlarda hukuk fakülteleri dışında da her alanda başarılı öğrenciler olduğunu bu toplum...

BAŞKAN – Bu arada fırsat bulabildiğiniz -yerel televizyonlar, radyolar- her yerde konuyu konuşun arkadaşlar, farkındalığı artırın.

Teşekkür ediyorum.

Buyurun Hocam.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Vermiş olduğunuz şeyler üzerinden giriyorum. Üst kurul benim için çok elitist bir yaklaşım, asla öyle bir üst kurul kurulması taraftarı değilim.

Yerel yönetimler noktasında, eşleştirme noktasında biraz önce Sayın Vekilim çok doğru söyledi yani valilerin öğretmenlerin eğitimini, gelişimini destekleyecek nitelikte strateji belirlemeleri gerekir.

BAŞKAN – Bu valiliği ben açmak istiyorum genel kanaat olduğu için özellikle. Dakikanızı da aldığımı farkındayım, ekleyeceğim.

Valilere bu görevlendirmeyi yaptığımızda Hocam, şöyle dediler bize: “İl müdürleri bizi dinlemiyor. Direkt bakanlıklara bağlı, bakanlıkların çok yoğun şeyi var, ben talimat versem bile bunu en azından 15 valide yapmışımdır. Aldığım cevap bu. Hemen müdür Bakanlığa arıyor. Bakanlık da ‘Ne karışır o sana.’ diyor ve ben etkisiz hâle geliyorum. “ Bunu da konuşurken bana yardımcı olursanız, kayıtlara geçsin, valiler de okusun.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) - O zaman yeni bir strateji oluşturulacak.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Efendim, millî eğitim nasıl valiliğin olacak? Vali devlet.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Nasıl yani? Böyle bir şey söz konusu nerede var ben bilemiyorum yani.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Benim valimi dinlemezlik yapamaz millî eğitim müdürü. Bilmiyorum, öyle bir ukala, öyle bir Millî Eğitim müdürü çıkar mı?

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Ben de bilmiyorum.

Yani bunu da düşünelim. Olabiliyormuş demek ki.

Şimdi, “yerel yönetimler” dediğiniz zaman enteresan bir şey, Sayın Başkan, son zamanlarda yerel yönetimler içerisinde belediye başkanlarının çeşitli şeyleri bahane ederek yurt dışında kendileriyle ilgili açtıkları bir alan var bir defa. Bunu hepimiz biliyoruz, değil mi? Yani ister iktidar partisinden olsun, ister başka partiden olsun, belediye başkanları çok çeşitli bahanelerle yurt dışındalar. Şimdi, bu kadar çok rahatlıkla yurt dışına gidebilen yerel yönetimlerdeki belediye başkanlarını bu kaynaklarını o bölgelerindeki en başarılı öğretmenleri hem eğitim anlamında hem de kariyer anlamında yeteneklerini ve bilgilerini artırma noktasında göndermeyle ilgili bir görevlendirme yapabilirler mi acaba diye düşünüyorum, bir. İkincisi, şimdi, biraz sonra buna tekrar döneceğim, bilim ve sanat merkezleriyle ilgili olarak bunların kapatılıp... Biraz önce, Millî Eğitim Bakanlığının Talim Terbiyenin programı vardı. Programı içerisinde “serbest etkinlikler” dediğimiz 4-2-2, bir de 8 var, değil mi?

KOMİSYON UZMANI – Bunlar serbest, ilkokullar için, öbür sekizler seçmeli ders.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Öbür sekizler seçmeli ders.

İlkokullar için 4-2-2. Peki, seçmeli derslerin müfredat programlarının içerisinde -ilkokullar için demiyorum, orta ve lise için- bilim ve sanat merkezlerindeki yapılan programlar entegre edilebilir, aplice edilebilir. Bu kez karşılığı da bulunur aynı zamanda. Yani, çocuk orada hem bir aktivite içerisinde olur hem de kat sayısını artıracak nitelikte puanı da yükseltilir.

Bunun dışında, Sağlık Bakanlığına yer bulmak istiyorum. Evet, ben, Sağlık Bakanlığında bu sistem içerisinde bir yer bulmak istiyorum çünkü işte anne karnına düştüğünden itibaren Sağlık Bakanlığının yapmış olduğu kaydın içerisinde aile hekimleri o çocukların gelişmelerini takip ediyorlar ve bu takip esnasında da mutlaka konsantr bilgileri neticesinde, oraya gelen velilere konsantr bilgiler, yani hap gibi küçük soru cevaplar niteliğinde bir tane küçücük bir kâğıt doldurulabilir. Ailenin verdiği cevaplarla en azından o çocuklarla ilgili bir veri sahibi olabiliriz. Yalnız biz değil, yalnız toplum değil oradaki sağlık birimleri de o çocuklarla ilgili bilgi sahibi olup...

BAŞKAN – Ek süreni kullanıyorum.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Tamam.

...aileyi yönlendirme noktasında doğru adım atmalarını sağlayabilirler diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Kim yapacak onu?

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Sağlık Bakanlığıyla ilgili hekimleri doğrultusunda oraya matbu veriler vereceğiz, özel sorulara sahip.

BAŞKAN – Çok ilginç. Çocuğun tanınmasının akabinde Sağlık Bakanlığında devreye girmeli, psikologlar şey olarak çocuğa destek olmalı, ben de katılıyorum.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Öğretmen motivasyon verip yurt içi ve yurt dışına... Şimdi, öğretmene motivasyon noktasında yerel yönetimlerdeki belediye başkanlıklarını öğretmenin seçmeli dersler verildikten sonra o derslerde gösterdikleri performansın sonucunda proje oluşturacaklar ve bu projeler desteklenip öğretmenler yurt dışına gönderilecek. Mutlaka projenin olması gerekir. Serbest saatleri söyledim. Bu yerel yönetimler ve valilikler neticesinde olabilir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz.

Hocam, ne gösteriyorsun sen bize.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Muhteşem bir kütüphane galiba bu?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Muhteşem bir kütüphane.

BAŞKAN – Çocuk için mi bunlar?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İlköğretim, evet.

BAŞKAN – Nerede yapmış?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şu an iki tanesi İstanbul'da yapılıyor.

Bu, Millî Eğitim Bakanlığının Okuma Kültürü ve Kütüphaneler Grubu Başkanlığı var.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Yeni mi kuruldu bu Başkanlık.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet.

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Çok iyi.

BAŞKAN – Nedir?

ÇİĞDEM MÜNEVVER ÖKTEN (Mersin) – Böyle bir Başkanlık kurulmuş, Kütüphane Başkanlığı.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Okuma Kültürü ve Kütüphaneler Başkanlığının hazırladığı kütüphane projelerinden birisi bu.

Bunun bir tanesinde durabilir miyiz?

O zaten ayısının, kuşbakışı ve değişik görüntüleri var. Şimdi, ben şey kısmına hem bir görelim, paylaşalım diye girdim ama yeni bir konseptle, duvarlarda hiçbir şey yok öğrenci çalışmalarını sergilemek için. Ortalıkta gördüğümüz gezer, seyyar da kitaplar var. Şimdi, bunu şunun için gösterdim: Biz de bu alanlarda bahsettiğimiz atölyeleri oluşturabiliriz. Atölye, sosyal bilimler ve diğer yerlerdeki atölyelerin böyle prototipleri çıktığında... Bunun maliyeti 40 bin liraymış yani böyle bir kütüphane kurmanın. Yaptıkları şey de iki tane 40'ar metrekarelik dershaneyi birleştiriyorlar. Zaten, bir tarafta kütüphane var, bir tarafta da bilim teknoloji sınıfları var şu an mevcut binayı işgal eden ama bilim teknoloji kalktı, kütüphane de o kadar fonksiyonel değil. Böyle kullanıyorlar. İki tane, toplam 80 metrekare. Yani deminden bahsettiğimiz şeyler içerisinde atölyelerde de böylesine prototipler geliştirilebilir, bir, iki, üç değil, otuz, kırk tane...

BAŞKAN – Hocam, kim yapar o atölye geliştirmeyi?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Atölye geliştirme işini muhatap bulduğumuzda...

BAŞKAN – Yani mesela, Necati Beylerle TÜBİTAK çalışsın mı?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ben, Necati'den beklemedim ama ses gelmeyince... Böyle cümleyi kurduk, bekledik ama şeyden "tık" yok. Bu da ikinciydi, bir başka üçüncüyü hazırlanmış...

BAŞKAN – Evet Hocam, son söz sizin, toparlayalım ve toplantıyı...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ben bunu örnek olarak gösterdim ki aynı şekilde ilgili şeyleri bizler de hazırlayabiliriz. Yani bunlar Türkiye'de 15 bin tane ilköğretim okulu vardır, ikiye böldüğümüzde sayı daha da düşecektir, 15 bin tane okuldan yarıya düşecek. İkinci yarı diye bakacak olursanız 7-8 bin yapar rakam. 7-8 bin okuldan yarısı kendi imkânlarıyla bunu yapabilir zaten. Eğer çerçeve belirlenirse, prototipleri verilirse yarısı kendi imkânıyla yapar, diğerleri için de imkânlar bulunabilir.

BAŞKAN – Ekleyeceklerin varsa Hocam...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Kapanışta ekleyeceğim sadece, marifet iltifata tabidir, öğretmene dair olan söze katılıyorum, marifet iltifata tabidir. "Bu kadar üstün zekâlı çocukların istihdamıyla ilgili Türkiye'de sorun olmayacaktır." kanaatine katılmıyorum.

BAŞKAN – Nasıl Hocam? Bir daha...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Herkes dedi ki: "Böyleleri eğitildikten sonra istihdamıyla ilgili zerre kadar sorun olmaz, herkes kapar." Şu ana kadarki konuşmacılar. Ben buna katılmıyorum. Türkiye'deki, yurt dışındaki onlarca, yüzlerce beyin Türkiye'ye gelip de evrak işlerine boğulduğu, imkân verilmediği için yurt dışına gitmiştir, istihdamıyla ilgili de o kadar iyimser değilim.

Teşekkür ediyorum ve ben öncelikle kendimi, sonra da burada kalan herkese bugünkü sabır için kutluyorum. Yani üç saattir buradayız...

BAŞKAN – Ama çok güzel Hocam, yani...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yoksa ben burada durmazdım biliyorsunuz. Şimdiye kadar çoktan atlayıp gitmişim.

BAŞKAN – İyi oldu bence de çünkü arkadaşlar dinlerken onların da bir genel kanaati oluştu, aşağı yukarı genel çerçevesi oluştu, devam edecek. Dediğim gibi, daha bir buçuk, üç, dört ayı var önümüzde bu Komisyonun.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Ama siz muhteşem bir Komisyon Başkanı sizdir.
BAŞKAN – Teşekkür ederim.
Herkes çok teşekkür ediyorum, sağ olun, var olun, Allah razı olsun.
Toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 16.40